

**BETÆNKNING VEDRØRENDE
PARTIEL BYUDVIKLINGSPLAN NR. 6
FOR KØBENHAVNS-EGNENS
BYUDVIKLINGSOMRÅDE**

Betænkningen omfatter:

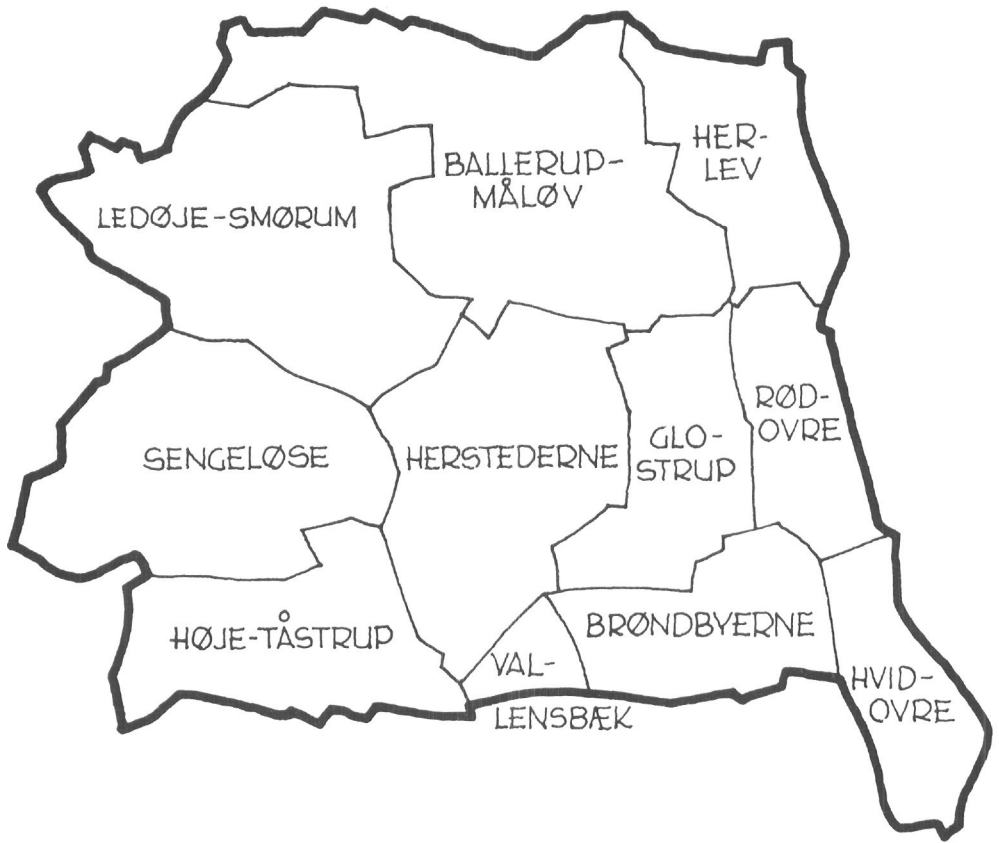
**BALLERUP-MÅLØV,
HERLEV,
HERSTEDERNES,
HVIDOVRE,
LEDØJE-SMØRUM,
RØDOVRE og
SENGELØSE**

samt dele af

**BRØNDBYERNES,
GLOSTRUP,
HØJE-TÅSTRUP og
VALLENSBÆK kommuner**

**BETÆNKNING NR. 401
1965**

Partiel byudviklingsplan nr. 6 omfatter Ballerup-Måløv, Herlev, Herstedernes, Hvidovre, Ledøje-Smørum, Rødovre og Sengeløse kommuner samt dele af Brøndbyernes, Glostrup, Høje-Tåstrup og Vallensbæk kommuner (se ovenstående illustration).

Afgivet den 7. oktober 1963 af det af boligministeriet den 2. juli 1957 nedsatte byudviklingsudvalg for Københavns-egnen.

INDHOLDSFORTEGNELSE

A	INDLEDNING	3
	1) Byudviklingsudvalgets sammensætning ved afgivelsen af nærværende betænkning	3
	2) Byudviklingsudvalgets hidtidige betænkninger	5
	3) Udarbejdelsen af partiel byudviklingsplan nr. 6	6
B	GENERELLE BEMÆRKNINGER OM HOVEDSTADSREGIONEN_____	9
	1) Helhedsplanlægningen af hovedstadens byudvikling	9
	2) Konklusioner med henblik på nærværende revision	13
	3) Planlægningen af de friholdte arealer	15
C	BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE REVISIONSOMRÅDET	19
	1) Partiel byudviklingsplan nr. 2 og udviklingen indtil revisionen .	19
	2) Byarealernes lokalisering	23
	3) Trafikbetjeningen	27
	4) De ubebyggede kiler	29
D	ZONEFORSLAGET	33
	1) Bemærkninger om zonerne	33
	2) Zoneforslagets gyldighedsperiode	33
	3) Planens rummelighed	34
E	HENSTILLINGER I SÆRLIGE SPØRGSMÅL	37
	1) Økonomisk støtte til bybygning	37
	2) Trafikbetjeningen	37
	3) Sikringen af de permanente yderzoner	38
	4) Vestskoven	39
BILAG I	Partiel byudviklingsplan nr. 6 for Københavns-egnens byudviklingsområde	41
BILAG II	Udvalgets kommentarer til de enkelte arealer	47
BILAG III	Byplannævnets skrivelse af 20. juli 1965	63
BILAG IV	Byudviklingsudvalgets sammensætning fra 1. nov. 1964	65
BILAG V	Den godkendte zoneplan i målforhold 1:40.000 (løst indlagt bagest)	

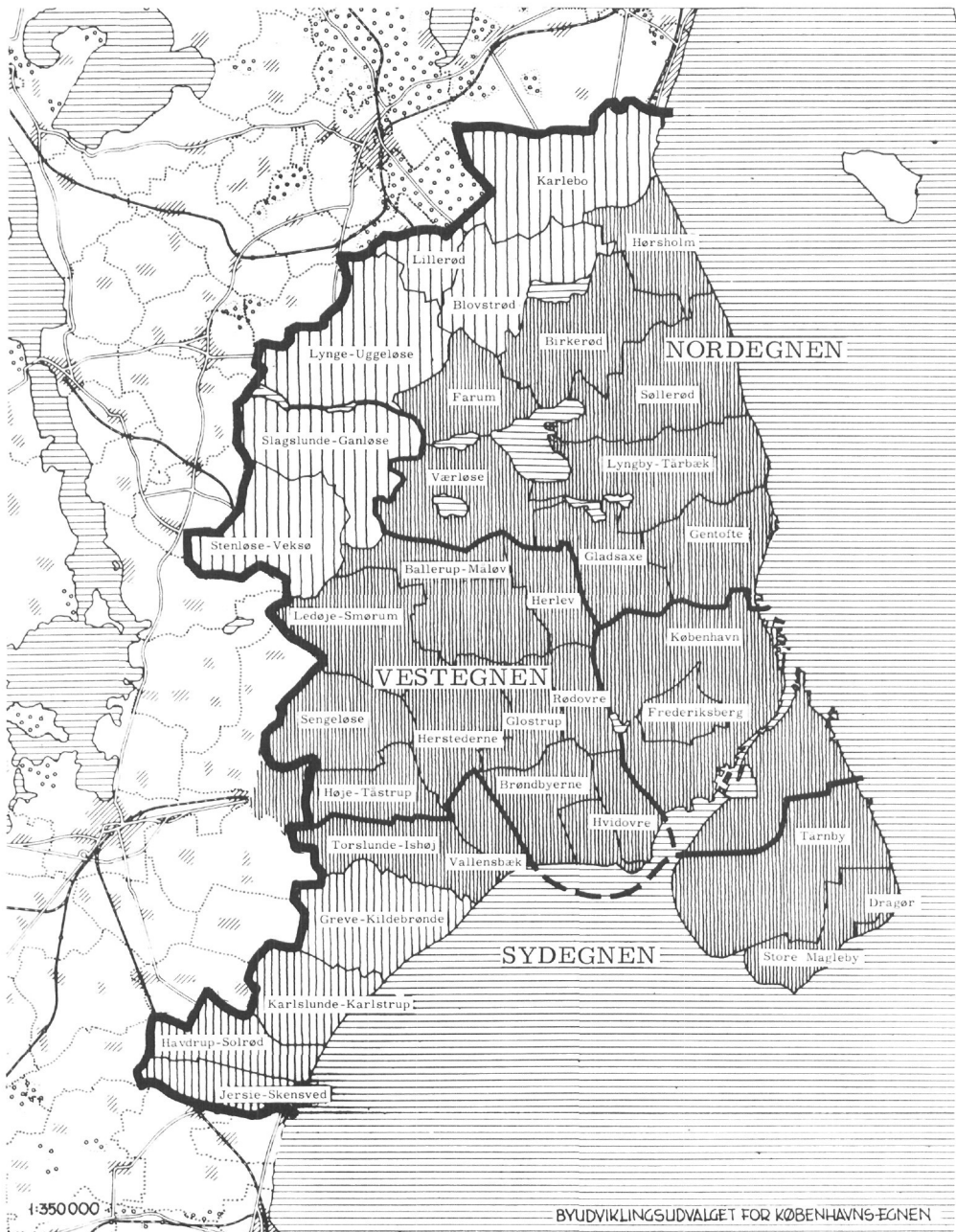

Illustration 2. KØBENHAVNS-EGNENS BYUDVIKLINGSOMRÅDE.

— Grænse for byudviklingsområdet. ▨▨▨▨▨▨ Område inddraget i 1949. ▧▧▧▧▧▧ Område inddraget i 1950. ▨▨▨▨▨▨ Område inddraget i 1956. — Grænse mellem de tre underudvalgs områder. *)

*) Fra 24. november 1964 er byudviklingsudvalget opdelt i 4 underudvalg, se BILAG IV.

A. INDLEDNING

1. Byudviklingsudvalgets sammensætning ved afgivelsen af nærværende betænkning. *)

Ved skrivelse af 2. juli 1957 nedsatte boligministeren for en periode af 6 år fra 1. august 1957 at regne et nyt byudviklingsudvalg for Københavns-egnen i henhold til lov om regulering af bymæssige bebyggelser nr. 210 af 23. april 1949, indenrigs- og boligministeriets lovebekendtgørelse nr. 129 af 13. april 1954 (ændret ved lov nr. 91 af 21. marts 1959). Ved skrivelse af 4. juli 1963 forlængede boligministeren udvalgets funktionsperiode indtil et nyt udvalg blev nedsat. Byudviklingsudvalget havde ved afgivelse af nærværende betænkning den 7. oktober 1963 følgende sammensætning:

Formand: departementschef Erik Dreyer.

Underudvalget for nord-egnen omfattende følgende kommuner: Birkerød, Blovstrød, Farum, Gentofte, Gladsaxe, Hørsholm, Karlebo, Lillerød, Lyngby-Tårnbæk, Lyngge-Uggeløse, Søllerød og Værløse.

Medlemmer: sognerådsformand S. Christoffersen, Lyngge-Uggeløse, sognerådsmedlem, gårdejer F. Frandsen, Karlebo, direktør V. E. Kraunsøe, Lyngby-Tårnbæk, stadsingeniør Henry Larsen, Gladsaxe, direktør Erik I. Sørensen, Søllerød.

Suppleanter: sognerådsformand Axel O. Christensen, Blovstrød, driftsleder Vald. T. Møller, Lillerød.

Underudvalget for syd-egnen omfattende følgende kommuner: Dragør, Greve-Kildebrønde, Havdrup-Solrød, Jersie-Skensved, Karlslunde-Karlstrup, Store Magleby, Torslunde-Ishøj, Tårnby og Vallensbæk.

Medlemmer: sognerådsformand Peter Eriksen, Torslunde-Ishøj, sognerådsformand C. E. Gjertsen, Store Magleby, sognerådsmedlem, direktør Knud Lyhne Michæeigen, Greve-Kildebrønde, tømrermester Erling Nielsen, Karlslunde-Karlstrup, stadsingeniør Børge Nielsen, Tårnby.

Suppleanter: centralmekaniker Jens M. Carlsen, Jersie-Skensved, prøvemester Hans Høj, Dragør, sognerådsmedlem, formand Hans Sørensen, Vallensbæk.

Underudvalget for vest-egnen omfattende følgende kommuner: Ballerup-Måløv, Brøndbyerne, Glostrup, Herlev, Herstederne, Hvidovre, Høje-Tåstrup, Ledøje-Smørum, Rødovre, Sengeløse, Slagslunde-Ganløse og Stenløse-Veksø.

*) Om byudviklingsudvalgets sammensætning fra 1. november 1964:

se BILAG IV.

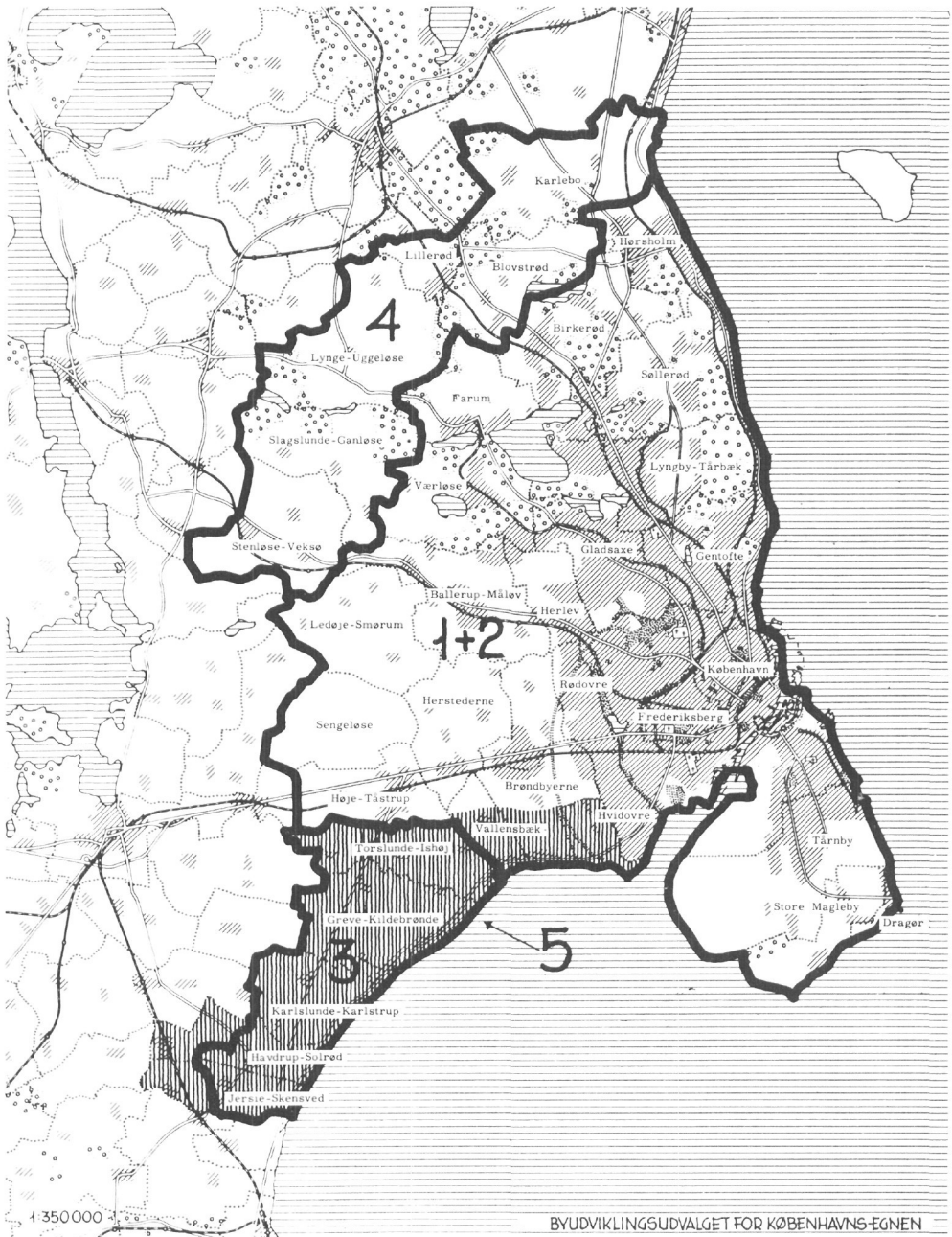

Illustration 3. GODKENDTE PARTIELLE BYUDVIKLINGSPLANER I KØBENHAVNS-EGNENS BYUDVIKLINGSOMRÅDE.

— Grænser for partielle planer nr. 1 - 4. ▨ Partiel plan nr. 5.

Medlemmer: borgmester Gustav E. Jensen, Rødovre, borgmester Jens Chr. Jensen, Brøndbyerne, forpagter N. P. Pedersen, Slagslunde-Ganløse, stadsingeniør Helge Petersen, Glostrup, vicestadsbibliotekar Købke Rimmer, Herlev.

Suppleanter: skoleinspektør Chr. Eriksen, Høje-Tåstrup, rådmand, forretningsfører Aage Nielsen, Ballerup-Måløv, sognerådsformand Hans Nielsen, Herstederne.

Fælles medlemmer: boligministeriets kommitterede i byplansager, arkitekt m.a.a. Edmund Hansen, statens konsulent i naturfredningssager, civilingeniør C. Blixencrone-Møller, kommunaldirektør, cand. polit. Gregers Hansen, København, fhv. kommunelærer Edvard Hansen, Glostrup, kommunalbestyrelsesmedlem, ekspeditionssekretær Rudy Schrøder, Frederiksberg.

Udvalgets sekretær: kontorchef i direktoratet for arbejdstilsynet A. Skeel, ekspeditionssekretær i boligministeriet Eva Siesby (indtil 1. august 1963) samt fuldmægtig i boligministeriet J.E. Koefoed-Hansen (efter 1. august 1963). Leder af udvalgets tekniske sekretariat er arkitekt Roy Draiby.

Ved udarbejdelsen af nærværende zoneforslag og betænkning har foruden ovennævnte Roy Draiby og J.E. Koefoed-Hansen også landinspektør Erik Munk medvirket.

2. Byudviklingsudvalgets hidtidige betænkninger.

Til orientering skal anføres, at byudviklingsudvalget tidligere har afgivet de i efterfølgende oversigt angivne betænkninger (se illustration 3):

Partiel byudviklingsplan nr. 1, afgivet 15. april 1950, og partiel byudviklingsplan nr. 2, afgivet 2. maj 1951, omfattende Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner, samtliges kommuner i Københavns amtsrådsreds med undtagelse af Torslunde-Ishøj og den vestlige del af Høje-Tåstrup kommune, samt Hørsholm, Birkerød og Farum kommuner i Frederiksborg amt, godkendt af byplannævnet som "Byudviklingsplan for Københavns-egnen af 18. december 1951" med en gyldighedsperiode på 15 år.

Partiel byudviklingsplan nr. 3, afgivet ultimo april 1953, omfattende Torslunde-Ishøj i Københavns amtsrådsreds, Greve-Kildebrønde, Karlslunde-Karlstrup kommuner, samt dele af Havdrup-Solrød og Jersie-Skensved kommuner, alle i Roskilde amtsrådsreds, godkendt af byplannævnet som

"Byudviklingsplan for Københavns-egnen af 16. februar 1954" med en gyldighedsperiode på 8 år.

Partiel byudviklingsplan nr. 4, afgivet 1. februar 1960, omfattende Karlebo, Blovstrød, Lillerød, Lyngge-Uggeløse, Slagslunde-Ganløse og Stenløse-Veksø kommuner i Frederiksborg amt, godkendt af byplannævnet som "Byudviklingsplan for Københavns-egnen af 6. februar 1962" med en gyldighedsperiode for hovedparten af planens område på 15 år, for de resterende arealers vedkommende kun på 8 år.

Partiel byudviklingsplan nr. 5, afgivet 14. juli 1961, omfattende dele af Glostrup og Brøndbyernes kommuner samt Vallensbæk og Torslunde-Ishøj kommuner i Københavns amtsråds-kreds og Greve-Kildebrønde, Karlslunde-Karlstrup, Havdrup-Solrød og Jersie-Skensved kommuner i Roskilde amtsråds-kreds, godkendt af byplannævnet som "Byudviklingsplan for Københavns-egnen af 7. februar 1962" med en gyldighedsperiode på 10 år.

Herudover har byudviklingsudvalget den 15. december 1959 udsendt Redegørelse vedrørende byudviklingsplanerne for Københavns-egnen og deres administration.

3. Udarbejdelsen af partiel byudviklingsplan nr. 6.

Ved udarbejdelsen af byudviklingsplanen, der skulle afløse partiel byudviklingsplan nr. 3 (se forrige afsnit), traf byudviklingsudvalget beslutning om i forbindelse hermed at revidere den del af partiel byudviklingsplan nr. 2, der omfattede områderne ved Køge Bugt i Glostrup, Brøndbyernes og Vallensbæk kommuner. Den 14. juli 1961 afgav udvalget betænkning vedrørende en byudviklingsplan for det samlede Køge Bugt-område (partiel byudviklingsplan nr. 5), som således i sig rummede 1. del af revisionen af partiel byudviklingsplan nr. 2.

På plenarmøde den 22. februar 1962 vedtog udvalget at videreføre revisionen for resten af partiel byudviklingsplan nr. 2's område.

Da fredningsplanudvalgene for Frederiksborg, Københavns og Roskilde amtsråds-kredse imidlertid var ved at udarbejde fredningsplaner, som berørte de nordlige kommuner, og da de uafklarede lufthavnsplaner måtte vanskeliggøre en revision af Amager-området, vedtog udvalget med henblik på at fremme revisionen mest muligt, at denne måtte foretages trinvis, i rækkefølgen vest-egn, nord-egn og Amager.

Det foreliggende forslag til partiel byudviklingsplan nr. 6 må herefter betragtes som 2. del af revisionen af partiel byudviklingsplan nr. 2 og afløser for sit område denne byudviklingsplan.

Forslaget omfatter helt eller delvis følgende 11 kommuner:

Ballerup-Måløv, Brøndbyerne, Glostrup, Herlev, Her stederne, Hvidovre, Høje-Tåstrup, Ledøje-Smørum, Rødovre, Sengeløse og Vallensbæk.

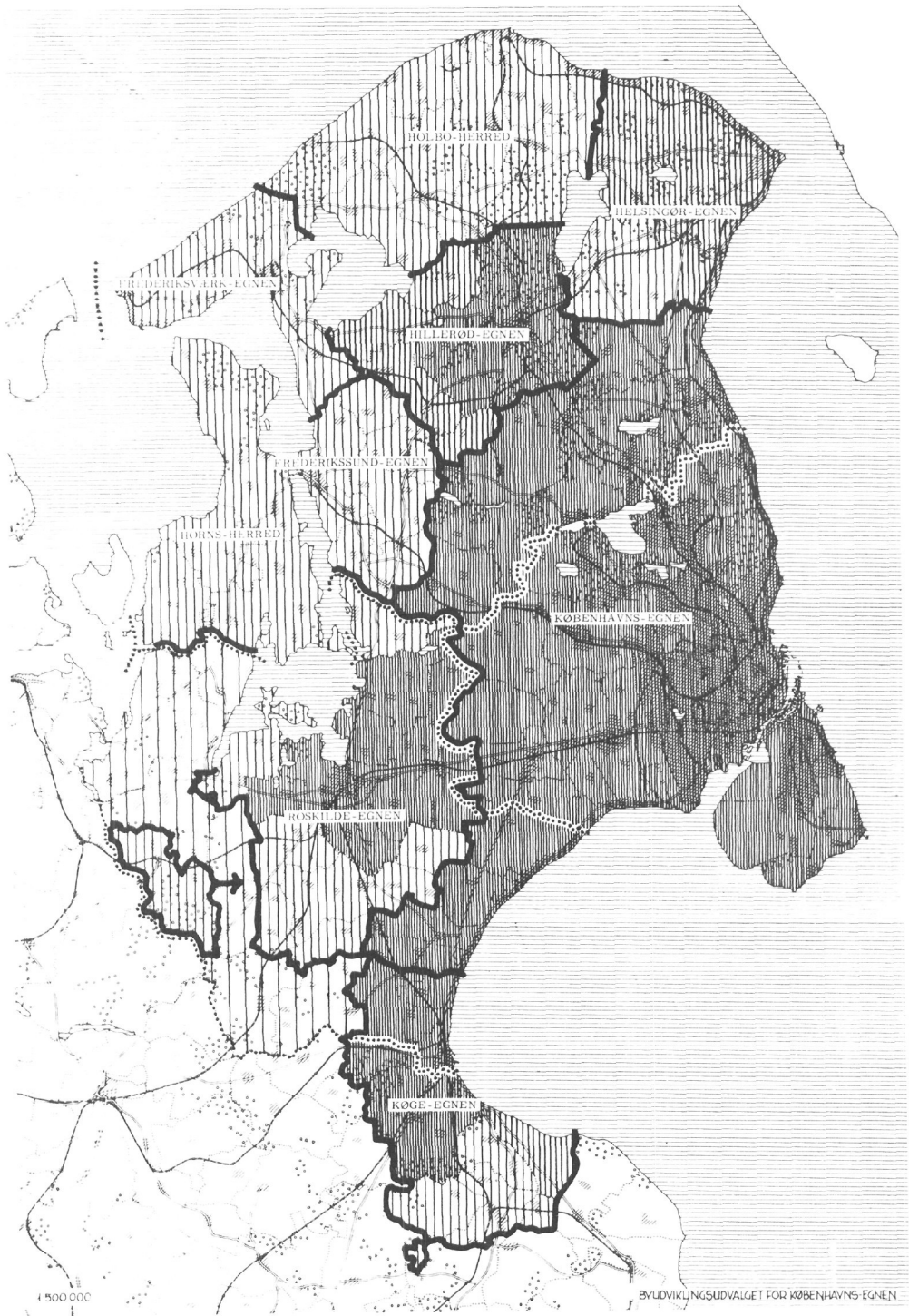
På plenarmødet den 11. oktober 1962 drøftede udvalget en redegørelse for de orienterende forhandlinger mellem kommunalbestyrelserne og sekretariatet om revisionen af byudviklingsplanen og bemyndigede sekretariatet til at gennemføre afsluttende, protokollerede forhandlinger med kommunalbestyrelserne .

Forhandlingerne blev udskudt nogle måneder i håb om, at man i det igangværende egnsplanarbejde ville nå så vidt, at der kunne fremkomme retningslinier for revisionen.

Den 24. januar 1963 forelå en afgørelse om egnsplanen, idet byplannævnets hovedstadsafdeling vedtog en 1. etapeplan for byudviklingen inden for de tre hovedstadsamter. Herved anførte nævnet bl.a. , at man navnlig har villet give byudviklingsudvalgene og planlægningsudvalget for Køge Bugt-området samt andre statslige og kommunale myndigheder en vejledning for de kommende års dispositioner.

Revisionsforhandlingerne kunne på det hermed foreliggende grundlag gennemføres, således at byudviklingsudvalget på plenarmøderne den 19. marts og 9. juli 1963 var i stand til at færdigbehandle og vedtage fordelingen af revisionsområdets arealer på inder-, mellem- og yderzoner.

Om dette endelige resultat, som for visse arealers vedkommende havde nødvendiggjort flere forhandlinger med de pågældende kommunalbestyrelser, er der så godt som fuld enighed mellem udvalget og kommunerne. Alene for et areals vedkommende har udvalget anset det for nødvendigt at foreslå en zonebetegnelse, som er i modstrid med den pågældende kommunalbestyrelses indstilling. Zoneforslaget og betænkningen er herefter drøftet og enstemmigt vedtaget på plenarmøderne den 9. juli og 7. oktober 1963.

B. GENERELLE BEMÆRKNINGER OM HOVEDSTADSREGIONEN

1. Helhedsplanlægningen af hovedstadens byudvikling.

Ved udarbejdelsen i 1947 af "Skitseforslag til egnsplan for Storkøbenhavn" (Fingerplanen) var samtlige problemer ved planlægningen af det område, som man dengang med rimelighed kunne betragte som det storkøbenhavn-ske, genstand for en samlet behandling og vurdering ud fra et helhedssyn. For byudviklingsudvalget for Københavns-egnen, som blev nedsat i 1949, og hvis område var sammenfaldende med Fingerplanens, forelå der hermed et omfattende materiale, som man umiddelbart antog som grundlag for udlægning af afgrænsning af arealer til bymæssig anvendelse i de til området svarende byudviklingsplaner.

Egnsplanarbejdet ophørte i 1949 og blev først genoptaget i 1958. I den mellemliggende periode var der imidlertid sket væsentlige ændringer i forudsætningerne for fingerplanen. De skete ændringer kan kort sammenfattes således, at befolkningstilvæksten og navnlig boligtilvæksten og arealforbruget pr. bolig i hovedstadsområdet i den forløbne tid har været større end forventet, og at biltallet er steget betydelig hurtigere end forventet. Følgen heraf har været dels en hurtigere udfyldning af Fingerplanen, dels en hovedstadsudvikling også uden for Fingerplanens område.

En spredning af hovedstadsudviklingen var for så vidt allerede begyndt, da byudviklingsudvalget udarbejdede sine første planer. I partiel byudviklingsplan nr. 2 (afsnittet om særlige henstillinger, side 35), og atter i 1955, pegede udvalget da også på, at større dele af Nordsjælland burde inddrages under byreguleringslovens bestemmelser, bl.a. med henvisning til, at der mange steder var spredte og uhensigtsmæssigt beliggende udstykninger og bebyggelser under udvikling.

Drøftelser af disse forhold i byplannævnets afdelinger i forbindelse med en forstærkning af den ovenfor beskrevne udvikling ud over egnen har ført til, at så godt som alle resterende kommuner inden for de 3 hovedstadsamter siden 1956 er blevet inddraget under byreguleringsloven. Alene 8 kommuner i den vestlige og sydlige del af Roskilde amt er endnu ikke inddraget,

III. 4. BYUDVIKLINGSMÆSSIG STATUS FOR HOVEDSTADSREGIONEN PR. 7. OKTOBER 1963.
... . Amtsgrenser. ■■■■■ Byudviklingsområdernes grænser. ||||| Endelig godkendte planer. ||||| Planer vedtaget af det lokale byudviklingsudvalg. ||||| Planer under udarbejdelse i det lokale byudviklingsudvalg. ||||| Kommuner der endnu ikke er inddraget under byregulering.

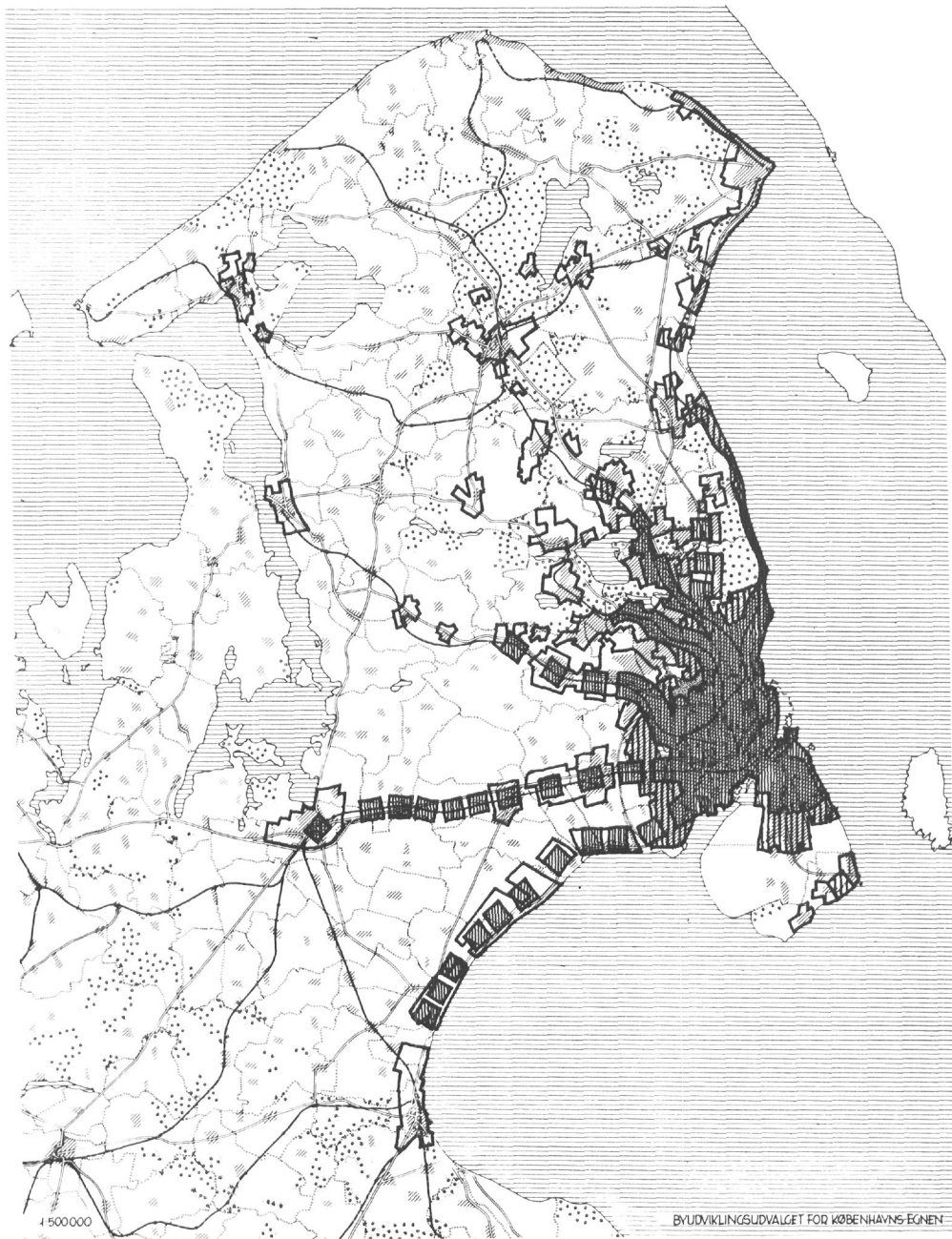

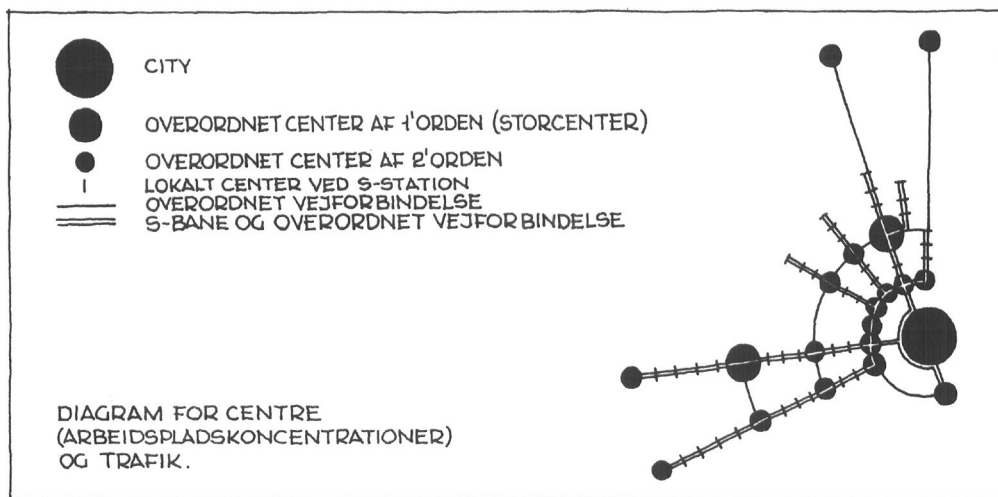
Illustration 5. 1. ETAPEPLANEN.

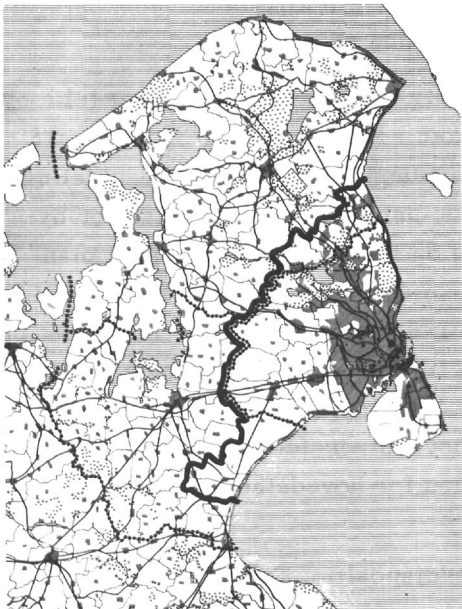
||||| Byområder med god kollektiv forbindelse til city. ||||| Byområder med mindre god kollektiv forbindelse til city. ■ Byområder med dårlig kollektiv forbindelse til city. Jfr. iøvrigt teknikerudvalgets betænkning.

men med disse er der af byudviklingsudvalget for Roskilde-egnen optaget forhandling med henblik herpå (se illustration 4).

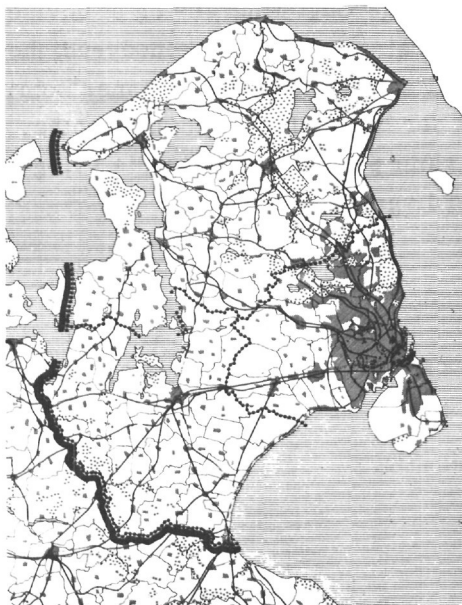
Helhedsplanlægningen, der er en nødvendig forudsætning for de enkelte byudviklingsudvalgs udlæg af byarealer, kom som nævnt først igång igen i 1958, tilrettelagt og gennemført under byplannævnets hovedstadsafdeling. I december 1960 forelå for nævnet "Principskitse til en egnspan for byudviklingen i København, Frederiksborg og Roskilde amter", som man fandt var et egnet grundlag for videre drøftelser med implicerede myndigheder. Skitsen offentliggjordes i januar 1961 og blev derefter behandlet bl. a. i et af boligministeriet nedsat udvalg til teknisk gennemgang af principskitsen. Dette udvalg afgav i december 1962 betænkning, og efter indstilling fra udvalget vedtog byplannævnets hovedstadsafdeling, som tidligere nævnt, den 24. januar 1963 en 1. etapeplan for hovedstadsområdet fortsatte byudvikling.

1. Etapeplanen fremtræder som en hoveddisposition for de næste 8-10 års byudvikling. Den angiver en hovedfordeling af byvæksten inden for det samlede hovedstadsområde (de tre amter), gående ud på fortrinsvis at placere den kommende byudvikling i Roskilde- og Køge Bugt-fingrene og at udvise tilbageholdenhed i Nordsjælland. Den understreger endvidere nødvendigheden af, at byarealerne lokaliseres i nær tilslutning til såvel S-baner som højklassede veje, og angiver endelig, at der bør etableres to storcentre, et for nord-egnen og et for vest-egnen, samt påbegyndes et tredje i Køge Bugt-fingren (se illustration 5 og centerdiagram).

A. 1945-48 (fingerplanen)

B. Siden 1958 (principskitsen og 1. etapeplanen).

Illustration 6. DE VED PLANLÆGNINGEN AF HOVEDSTADSUDVIKLINGEN BETRAGTEDE OMRÅDER.

••••• Amtsgrenser. — Grænser for planlægningsområder.

1. Etapeplanen rummer, ud over den nævnte angivelse af de næste 8-10 års byudvikling, også en omtale af alternative udformninger af byudviklingen efter denne periode.

I forbindelse hermed understreger byplannævnets hovedstadsafdeling i skrivelse af 18. marts 1963 til boligministeren nødvendigheden af, "at udviklingen, indtil en sådan afklaring foreligger" (af den langsigtede planlægning) "tilrettelægges således, at der hverken sker en præjudicering af en bestemt langtidsplan, eller at der skabes hindringer for, at man til sin tid frit kan vælge mellem alternative muligheder".

Byplannævnets hovedstadsafdeling anfører videre i skrivelsen, at man skal understrege "vigtigheden af, at trafikinvesteringer sker så betids, at udviklingen ikke tager anden retning end tilstræbt ved den samlede planlægning, og at man sikrer samordning af de store planlægningsarbejder, bydannelserne (med boliger, erhverv m.v.) og baneanlæg samt vejanlæg." (Se i denne forbindelse også byudviklingsudvalgets henstilling 2, side 37).

2. Konklusioner med henblik på revisionen.

a) I 1947 måtte man på baggrund af de hidtidige udviklingstendenser antage, at hele hovedstadens fremtidige byvækst kunne rummes inden for Fingerplanens område, der svarer til Københavns amt og enkelte tilgrænsende kommuner. I 1. Etapeplanen (1963) regner man på baggrund af de ændrede forudsætninger imidlertid med, at den fortsatte hovedstadsvækst nødvendigvis udlæg af byareal i alle tre hovedstadsamter.

Udviklingen har således medført, at Fingerplanområdet (eller partiel byudviklingsplan nr. 2's område) fra at være hovedstadens hele vækstområde er blevet en del af en langt større hovedstadsregion (se illustration 6).

b) På baggrund af ovenstående og de i 1. Etapeplanen angivne principper er byudviklingsudvalgets udgangspunkt, at den fortsatte byudvikling, når Fingerplanen er udfyldt, kan finde sted inden for andre dele af regionen (jfr. de to langt id skit ser i betænkning om 1. Etapeplanen).

I denne forbindelse ønsker byudviklingsudvalget dog på baggrund af egne erfaringer fra perioden mellem de to egnsplanlægninger (se afsnit C. 2) at henlede opmærksomheden på, at forudsætningen for, at man i regionens enkelte dele ikke tvinges til at udlægge større og dermed andre byarealer, end principperne tilsiger, er, at der foreligger en helhedsplan med retningslinier for hovedstadens fortsatte vækst, således at der - i områder,

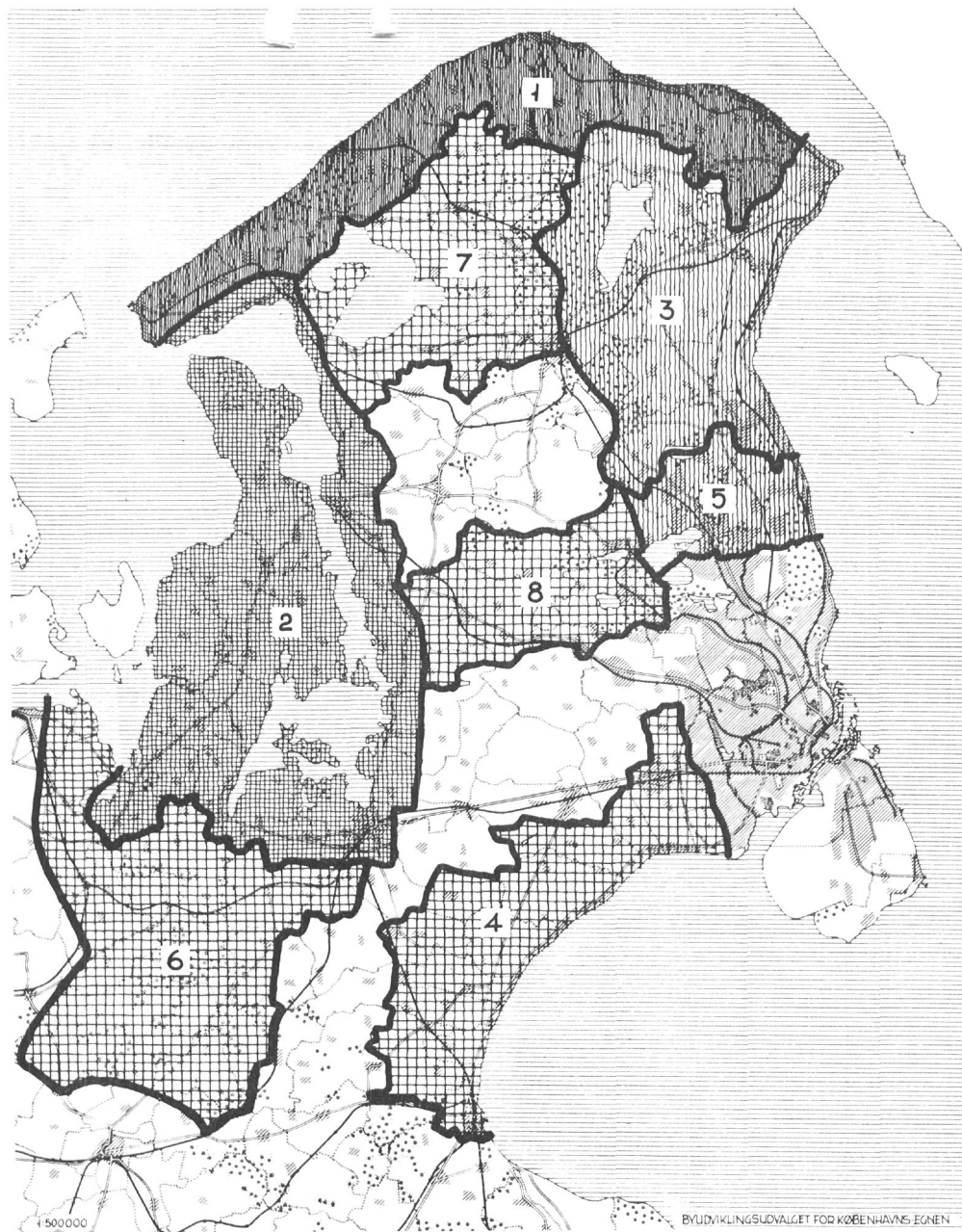

Illustration 7. STATUS FOR FREDNINGSPLANLÆGNINGEN PR. MAJ 1963.

- Grænser for partielle planer. Planer godkendt af overfredningsnævn.
- Plan vedtaget af fredningsplanudvalget og tiltrådt af kommunerne. Planer tiltrådt af fredningsplanudvalget som grundlag for forhandlinger med kommunerne. Planer under udarbejdelse i fredningsplanudvalgets sekretariat.

der på forhånd er udpeget - til stadighed kan disponeres over tilstrækkelige arealer til byudvikling.

c) I overensstemmelse med principperne fra Fingerplanen, 1. Etapeplanen og de fremlagte alternative langtidsskitser har byudviklingsudvalget arbejdet ud fra den forudsætning, at byarealernes vækst inden for Fingerplanområdet må betragtes som afsluttet med denne revision, således at de tilbageværende arealer mellem byfingrene fastholdes som grønne kiler (se i øvrigt afsnit C.4 side 29 samt henstilling 3 side 38).

3. Planlægningen af de friholdte arealer.

Antallet af indbyggere i hovedstadsregionen er stadig voksende og samtidig har velstanden været stigende, navnlig i de senere år, - med bl.a. mere fritid og flere biler til følge. Denne udvikling indebærer, at kravene om udlæg af arealer og områder til rekreative formål må ventes stadig at forstærkes.

Det er karakteristisk for interessen for at sikre byboerne grønne områder og en let adgang til disse, at der allerede i 1936, altså endnu inden en samlet planlægning for byudviklingen var påbegyndt, udarbejdedes en selvstændig plan, "Københavns-egnens grønne områder".

Denne grønne plan angav et sammenhængende system af områder for hovedstadsbefolkningens friluftsliv. Inden for alle egnens dele og ud til 20-30 km fra centrum udpegedes områder af særlig landskabelig eller rekreativ værdi, og der anvistes et net af stier og bilveje, som førte ud til områderne og sammenbandt disse. I den skovløse vestegn foreslog man plantning af skov på betydelige arealer ved de store mosedrag.

Planen gav direkte anledning til, at der i 1938 blev vedtaget et tillæg til naturfredningsloven om fredningsplaner. Der blev herefter nedsat et fredningsplanudvalg for Københavns-egnen, og i 1939 og de nærmest følgende år blev en endelig fredningsplan godkendt, omfattende i alt ca. 4.600 ha, hovedsagelig i nord-egnen.

I Fingerplanen af 1947 pegede man på, at netop den fingrede byform gav det størst mulige antal byboere en let adgang til åbent land, samt at afstanden til det åbne land ikke forøgedes for millionbefolkningen i de centrale bydele. Herudover pegede man på aktuelle og mulige fremtidige former for friluftrekreation, som kunne finde plads i de åbne kiler og dog nær de

enkelte bydele, og på den reserve for uforudsete formål, der lå i kilerne. Endelig anførte man, at de friholdte kiler gav mulighed for, hvis og når man skønnede det ønskeligt, at skabe, hvad der måtte mangle af særlige naturværdier, som f.eks. skove i vest-egnen.

1. Etapeplanen er, hvad angår Fingerplanområdet, i overensstemmelse med denne tankegang, men udvider desuden det område, der betragtes. Det anføres således, at man må stræbe efter at skåne de nordsjællandske landskaber, og at de må bevares og planlægges som rekreatiomsområder for hele storbyens befolkning. På baggrund af den ændrede trafikale situation (med bl.a. det stærkt øgede antal biler) peger man i 1. Etapeplanen på, at de åbne kiler muliggør gennemførelsen af fremtidige store trafikale anlæg, uden at disse kolliderer med bebyggelse og nærtrafik.

Et karakteristisk træk til belysning af udviklingen er endelig, at de kommunale råd i stigende grad er opmærksomme på friarealernes betydning for byboernes trivsel, således at der ved kommunernes arealdispositioner regnes med udlæg af store friarealer (se afsnit C.4, side 29).

Byreguleringsloven og naturfredningsloven er det lovgrundlag, som primært står til rådighed ved sikringen af arealer, der uden offentlig erhvervelse ønskes friholdt for bebyggelse. Begge disse love giver i denne henseende stort set samme muligheder nu som i 1950. Naturfredningsloven giver dog efter ændringen i 1959 (statsministeriets lovebekendtgørelse nr. 194 af 16. juni 1961) et noget udvidet arbejdsgrundlag, idet lovændringen giver et almindeligt pålæg om en fredningsplanlægning af "landskaber samt arealer, som det på grund af naturskønhed eller beliggenhed må anses for ønskeligt at bevare fri for bebyggelse eller foranstaltninger, der kan ødelægge eller forringe de pågældende områder for almenheden".

På baggrund af denne lovbestemmelse har statsministeriet (1959 og 1961) nedsat to fredningsplanudvalg for de tre hovedstadsamter.

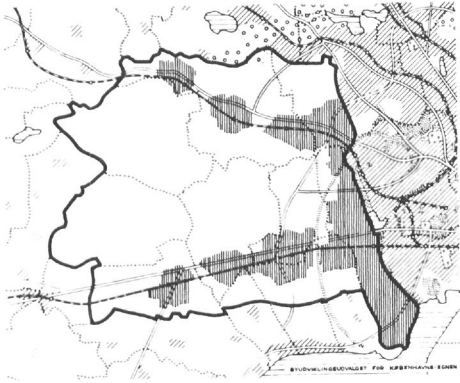
Illustration 7 giver en status over fredningsplanudvalgenes hidtidige arbejde og viser samtidig, at fredningsplanlægningen kun i den østligste af kilerne (langs med Øresund) er kommet i direkte kontakt med helårsbyens områder.

Der er i den hidtidige planlægning ikke forsøgt opstillet et generelt princip for behandlingen af kilerne, men de partielle fredningsplaner nr. 3 og nr.

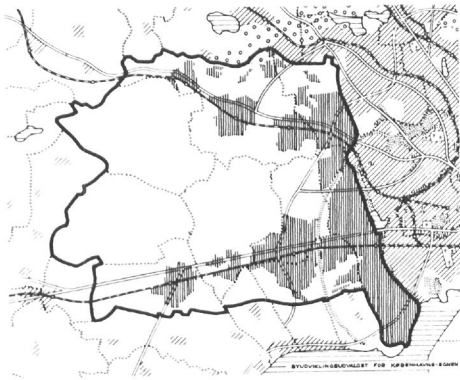
5 må formentlig betragtes som retningsgivende. Disse planer tilsigter at pålægge fredningsplanbestemmelser på hele det åbne kileområde mellem bebyggelserne langs Helsingør-banen og Hillerød-banen og helt ind i kilens bund. I f redningsplan nr. 3 anføres yderligere, at "ud fra en helhedsbetragtning for de 3 hovedstadsamters vedkommende må man fremhæve, at alt, hvad der ikke er eller skal være by, kan betragtes som en rekreationszone - i sin enkleste form blot ved ikke at være by."

Det synes herefter rimeligt at regne med, at de øvrige kiler, eller i hvert fald de dele, som ligger inden for Fingerplanens område, i den fortsatte fredningsplanlægning bliver pålagt fredningsplanbestemmelser.

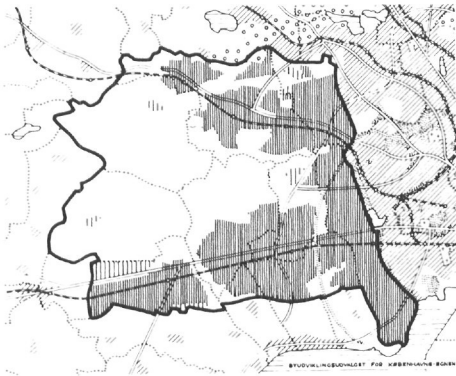
Som det ses af ovenstående, er der i de store træk overensstemmelse mellem planerne for byens udvikling og fredningsplanlægningen.

A. Fingerplanen af 1947.

B. Byudviklingsplanen af 18. december 1951.

C. Forslag til partiel byudviklingsplan nr. 6.

Illustration 8. PLANLÆGNINGSSTADIER I REVISIONSOMRÅDET.
— Grænse for revisionsområdet. **|||||** Byarealer.

C. BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE REVISIONSOMRÅDET.

1. Partiel byudviklingsplan nr. 2 og udviklingen indtil revisionen

Partiel byudviklingsplan nr. 2 blev ved udarbejdelsen betragtet som en temmelig rummelig plan. Den talmæssige oversigt (betænkningens side 33) viser således, at befolkningstallet i egnen i 1950 var ca. 1.215.000, at den forventede befolkningstilvækst indtil 1965 (efter beregning, foretaget af Københavns statistiske kontor) var ca. 185.000, og at planen (på baggrund af oplysninger fra de enkelte kommuner) skulle kunne rumme i alt ca. 1,7 million indbyggere. Det bemærkes, at denne rummelighedsangivelse skal forstås således, at de udlagte byarealer (i inder- og mellemzone) ud over arealer til boliger til den nævnte befolkning også rummede arealer til alle de øvrige byformål. Udviklingen siden 1951 har imidlertid vist, at de udlagte byarealer er blevet inddraget til bebyggelse med en væsentlig større hastighed, end man oprindeligt havde ventet.

Ser man på den faktisk skete befolkningstilvækst inden for planens hele område, viser den en rimelig overensstemmelse med det forventede, idet der i forhold hertil kun er sket en overskridelse på knap 5% (se tabel 1).

Tabel 1: Befolkningsudviklingen i Fingerplanens område.

	befolkningen april 1950	forventet tilvækst i 15 år	faktisk tilvækst på 12 år
De 3 centrale kommuner	975.000	50.000	÷ 61.000
Omegnen	240.000	135.000	216.000
i alt	1.215.000	185.000	155.000 x)

x) forlænges denne faktiske 12-års tilvækst, fås på 15 år en tilvækst på 193.000, hvilket i forhold til de forventede 185.000 er en overskridelse på 4-5 %.

Betragter man derimod befolkningens fordeling inden for planområdet, konstaterer man, at der i forhold til det forventede er sket ganske væsentlige forskydninger. De 3 centrale kommuners befolkning er ikke forventet steget med ca. 50.000, men tværtimod indtil 1962 faldet med ca. 60.000,

medens omegnskommuners befolkning indtil 1962 er steget med godt 75.000 mere end forventet.

Betragter man endelig boligbyggeriet og dets fordeling, konstaterer man, at de 3 centrale kommuner på trods af faldende befolkningstal dog har opført flere boliger end forudsat, medens omegnskommunernes boligbyggeri på 12 år har været næsten dobbelt så stort som forudsat for 15-års perioden (se tabel 2).

Tabel 2: Boligbyggeriet og dets fordeling i fingerplanens område.

	antal boliger 1950	forventet boligtilvækst på 15 år	faktisk boligbyggeri på 12 år
De 3 centrale kommuner	340.000	ca. 20.000	30.000 ^{x)}
Omegnen	72.000	ca. 40.000	78.000
i alt	412.000	ca. 60.000	108.000

x) på grund af sanering samt overgang til erhverv er nettotilvæksten dog kun ca. 17.000.

At det er gået anderledes end forventet, skyldes bl.a. befolkningens stigende boligforbrug eller, som det hyppigt benævnes, den faldende husstandsstørrelse. Dette stigende boligforbrug skyldes bl.a. forskydninger i befolkningens alderssammensætning, måske navnlig, at de enkelte grupper (enlige, unge, fraskilte etc.) på grund af den stigende levestandard både har øget kravene om egen bolig og fået bedre mulighed for at realisere dem.

Karakteren af det ændrede fordelingsbillede er i grove linier dette, at der fra de udbyggede, ældre bydele, hvad enten der er tale om de tre centrale kommuner eller bykvarterer i omegnen, sker en udflytning, som, sammen med den almindelige befolkningstilvækst i egnen, medfører et øget forbrug af de disponible byarealer.

Samtidig med, at et uventet stort forbrug af byarealer således har fået byudviklingsplanens rummelighed til at svinde ind, er denne også på anden måde blevet reduceret, idet en række arealer (i hovedsagen i mellemzonen) ikke er blevet inddraget til bebyggelse.

I skrivelse af 26. april 1960 til boligministeren pegede udvalget på dette sidste forhold, idet man anførte, at presset forstærkes på de ydre omegnskommuner, men at flere af disse, der hidtil har haft en ret rolig vækst, er tilbageholdende med at forcere inddragelsen af nye arealer til bebyggelse, idet fornødne forsyningsanlæg, offentlige institutioner m.v. ikke kan etableres i takt med boligbebyggelsen. Man pegede endvidere på nogle fremførte årsager til vanskelighederne, navnlig mangel på igangsatningstilladelser, mangel på arbejdskraft (derunder teknikere) og manglende finansieringssevne. Da udviklingen nu tænkes fremmet netop i regionens ydre dele, ønsker byudviklingsudvalget atter at pege på det ønskelige i, at der skabes muligheder for økonomisk hjælp samt for en samfundsmæssig koordinering af by- og byggeomdningen (se henstilling 1, side 37).

Konsekvensen af situationen - på den ene side et øget forbrug af byareal, på den anden side manglende midler til at fremme inddragelse til bebyggelse af samtlige inder- og mellemzonearealer - har været krav om en inddragelse af hidtidige yderzonearealer til bebyggelse. Da der ikke gennem

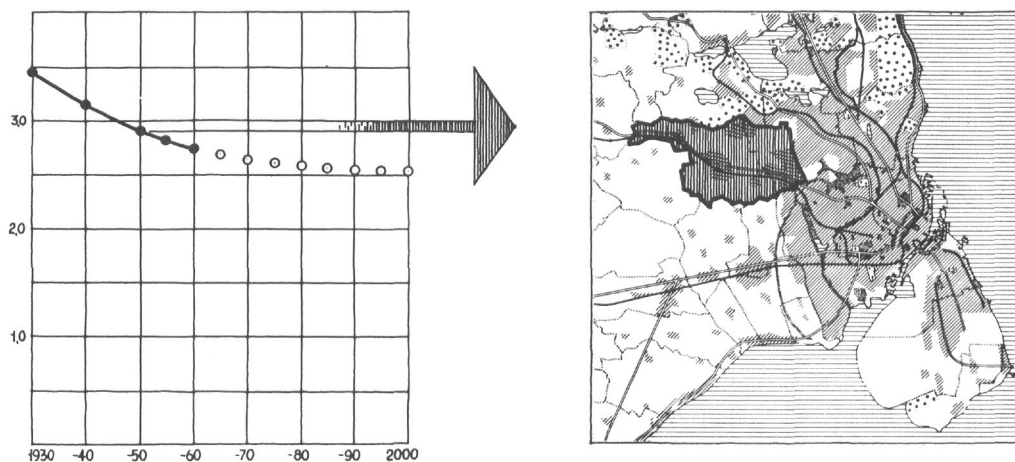

Illustration 9. a. ANTAL PERSONER PR. HUSSTAND. b. HERLEV OG BALLERUP-MALØV KOMMUNER.

- a) Husstandsstørrelsens udvikling har afgørende virkninger: For de nuværende ca. 1,2 mill. byboere, som har ca. 2,9 mill. boliger, vil et fald fra 3,0 til 2,9 personer pr. husstand betyde et merforbrug af boliger på godt 17.000 (= 2 bydele i fingrene).
- b) Til sammenligning skal anføres, at der pr. 1. 4. 1963 i Herlev og Ballerup-Måløv kommuner er ca. 13.500 boliger ialt.

retningslinier fra en helhedsplanlægning for regionen forelå alternative eller supplerende muligheder forud for januar 1963, har sådanne krav måttet imødekommes i hver enkelt del af regionen og navnlig i nærværende udvalgs område, hvor man dels har givet konkrete dispensationer fra yderzonebåndet, og dels visse tilsagn om at ville tillade bebyggelse i yderzonen. Endelig har man påbegyndt revisionen af partiel byudviklingsplan nr. 2 forud for dens udløb i 1966. Situationen har endvidere medført dispositioner såvel på kommunalt som på regionalt plan, der har virket præjudicerende på nærværende revision. Byarealerne er dermed trængt noget længere ud fra S-banerne end forudsat i egnsplanerne (se illustration 10).

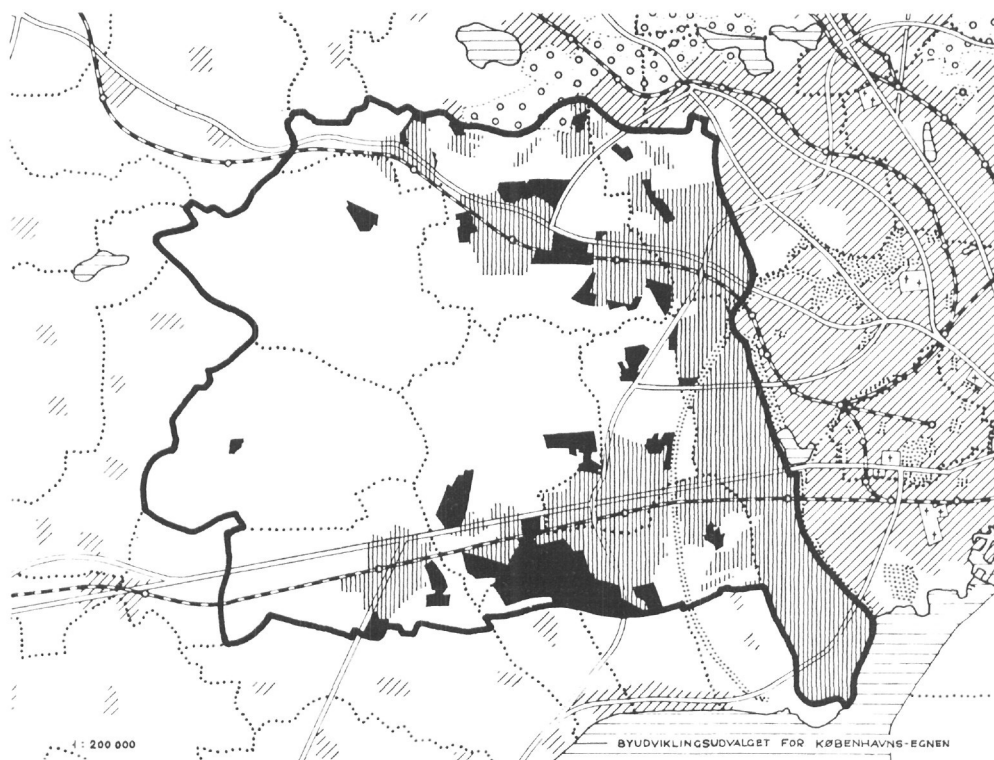

Illustration 10. PLANLÆGNINGSOMRÅDETS STATUS PR. 1. APRIL 1963.

— Grænse for partiel byudviklingsplan nr. 6. ▨ Inder- og mellemzoner i partiel byudviklingsplan nr. 2. ■ Dispensationer og tilsagn pr. 1. april 1963.

2. Byarealernes lokalisering.

Ved fastlæggelsen af grænser mellem by og land må indgå såvel mereprincipielle betragtninger til vejledning om hovedtrækkene som overvejelser af de særlige lokale forhold inden for hvert enkelt byafsnit, der ud fra praktiske eller økonomiske årsager gør det rimeligt at korrigere principperne.

Det er nævnt, hvorledes partiel byudviklingsplan nr. 2 blev udarbejdet på grundlag af Fingerplanen. Byudviklingsudvalget ændrede dog de oprindelige principper noget, idet man nok fastholdt kriteriet om en maksimal rejsetid på 45 min. fra bolig til arbejdsplads i city, men - inderst i fingrene - på grund af de derværende byarealers faktiske udstrækning tolererede en maksimal afstand på $1\frac{1}{2}$ km fra station (over for Fingerplanens 1 km).

Det er ligeledes nævnt, at senere udvidelser af planen er søgt indpasset efter de opstillede principper, omend disse ikke helt har kunnet overholdes.

Byplannævnets 1. Etapeplan er, hvad angår byarealernes lokalisering, i overensstemmelse med Fingerplanen (se afsnit B. 1).

Byudviklingsudvalgets principbeslutninger fra 1951 kan derfor fortsat fastholdes ved denne revision som en angivelse af den ønskelige udstrækning af byarealerne (se illustration 11).

Begrundelsen for at begrænse udstrækningen af byarealerne, set i forhold til S-stationerne, må søges i ønsket om at sikre tilfredsstillende rejsevilkår - nu og i fremtiden - for de mange beboere, der må forventes daglig at skulle ind til en arbejdsplads i byens største beskæftigelsesområde, city.

I betænkning vedrørende partiel byudviklingsplan nr. 2, side 16, anførtes de fire krav, der må opfyldes, "for at et forstadsområde skal kunne betragtes som fuldt tilfredsstillende trafikbetjent: 1) det pågældende trafikmiddel skal føre direkte ind til bymidten, 2) det skal have stor kapacitet og kunne udbygges til stor driftshyppighed, 3) de pågældende arealer skal ligge inden for en vis, ikke alt for stor gangafstand fra trafikmidlet, og 4) den samlede rejsetid bør holdes inden for en vis grænse, for Københavns vedkommende helst inden for den tidsafstand, der i dag er fra bymidten ud til de yderste udløbere af sporvejsnettet." Den nævnte tidsafstand svarede stort set til 45 minutter.

Uanset, om den samlede by befolkningsmæssigt bliver væsentlig større,

end man antog i Fingerplanen, må det fortsat være vigtigt ved planlægningen at stræbe efter at undgå længere og vanskeligere bolig-arbejdsstedsrejser.

For byarealer uden for gå-afstand fra en station er vilkårene, at beboerne i et vist omfang må anvende transportmiddel også til stationen (bil eller bus).

En busdrift er i almindelighed næppe rentabel, idet busserne er fulde i morgentimerne og i de sene eftermiddagstimer (bolig-arbejdsstedtrafikken), men ikke i dagens øvrige timer.

Adskillige sådanne buslinier er da også i de senere år blevet nedlagt. Bru-
gen af egen bil rejser krav om parkeringsarealer ved de lokale S-statio-

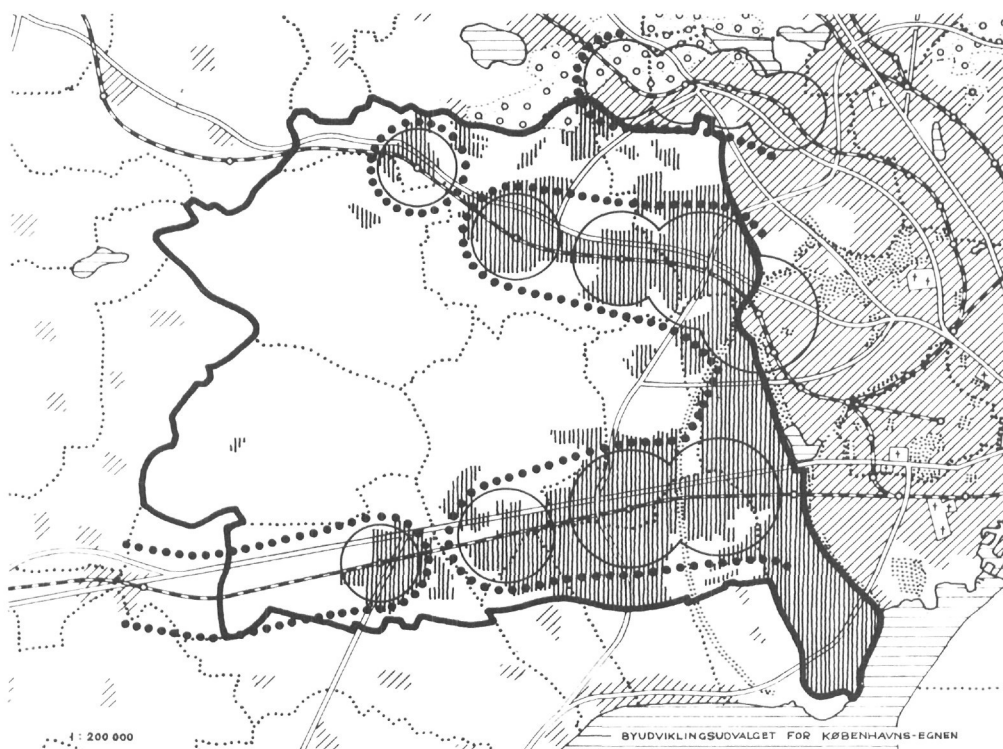

Illustration 11. BYAREALERNES AFGRÆNSNING UD FRA TRAFIKHENSYN.

- Grænse for partiel byudviklingsplan nr. 6. ▨ Eksisterende byarealer pr. 1. 4. 1963.
- Stationsområder som angivet i partiel byudviklingsplan nr. 2. ●●●●● Byarealernes ønskelige afgrænsning under hensyntagen til stationsområderne og 1. etapeplanens angivelser.

ner, men sådanne arealer er vanskelige og bekostelige at fremskaffe ved de eksisterende S-stationer. I de tilfælde, hvor de komplicerede rejsevilkår frister til kørsel i egen bil direkte til city, rejser der sig øgede krav til indfaldsvejene mod city og til parkeringsarealer her.

Her i landet findes der i dag 1 bil for hver 7 personer (omtrent 1 bil for hver anden familie). Med stigende biltal (i Amerika er der i dag næsten 400 biler pr. 1000 indbyggere) må man påregne en yderligere forringelse af rentabiliteten af busdrift til betjening af fjernt beliggende byarealer.

En nedlægning af buslinierne vil imidlertid netop på grund af de mange biler medføre meget store krav til lokale stationsparkeringsarealer og formentlig også et stærkt krav om øgede muligheder for persontransport i egen bil mod city og for parkering her. Imødekommes disse krav ikke, eller sker det for langsomt, må buslinierne imidlertid opretholdes, idet mange byboere i denne situation daglig må anvende både bus og tog i bolig-arbejdsstedsrejsen. Fordelen ved byområderne med de korte afstande til S-stationerne er ud fra et trafikalt synspunkt, at den enkelte med fordel kan vælge toget som befordringsmiddel, hvis bilkørsel til city yderligere vanskeliggøres, hvilket er meget tænkeligt. Med den kapacitet S-tog har, er det at gøre S-togs rejser bekvemme formentlig kun et teknisk problem.

Samtidig med, at man således kan angive en "ønskelig" eller en vejledende grænse for byarealernes udstrækning, må man imidlertid være opmærksom på, at der er forhold, som må medføre en vis korrektion af denne grænse.

Den eksisterende fordeling af S-banestationerne, som i dette revisionsområde har en gennemsnits afstand på ca. 2,6 km, medfører således, at de enkelte stationsoplande (efter principperne, se illustration 11) er indbyrdes adskilt. Erfaringsmæssigt er områder langs banerne (mellem stationsoplandene) imidlertid vanskelige at friholde for bebyggelse, og udvalget har derfor fundet det nødvendigt i perioden siden 1951 og ved revisionen at inddrage hovedparten af disse områder som byarealer. Dette betyder imidlertid, at beboere inden for sådanne mellemliggende områder ikke får den korte afstand til stationerne, som egnplanerne tilsigter. Udvalget skal derfor pege på det ønskelige i, at man ved fremtidige S-baneforlængelser i henhold til 1. Etapeplanen sikrer beboerne i nye byområder en passende kort afstand til S-stationerne.

En række forskelligartede lokale forhold kan endvidere have indflydelse på

den endelige detaljerede fastlæggelse af grænsen.

Der tænkes f.eks. på ejendomsgrænser, på terrænforhold og dermed sammenhørende kloakoplandsgrænser, på topografiske forhold som skove, moser eller lavtliggende arealer eller f.eks. på visse større veje for den gennemgående trafik. Sådanne forhold kunne motivere såvel indskrænkninger som udvidelser af byområdet, men fører i praksis som regel til udvidelser.

Spørgsmålet om, i hvor høj grad man skal fravige de opstillede lokaliseringsprincipper af hensyn til en større udnyttelse af et kloakopland, har været drøftet ved denne revision, ligesom da partiel byudviklingsplan nr. 2 blev udarbejdet. Man er nu, som i 1951, opmærksom på, at kloak hensyn

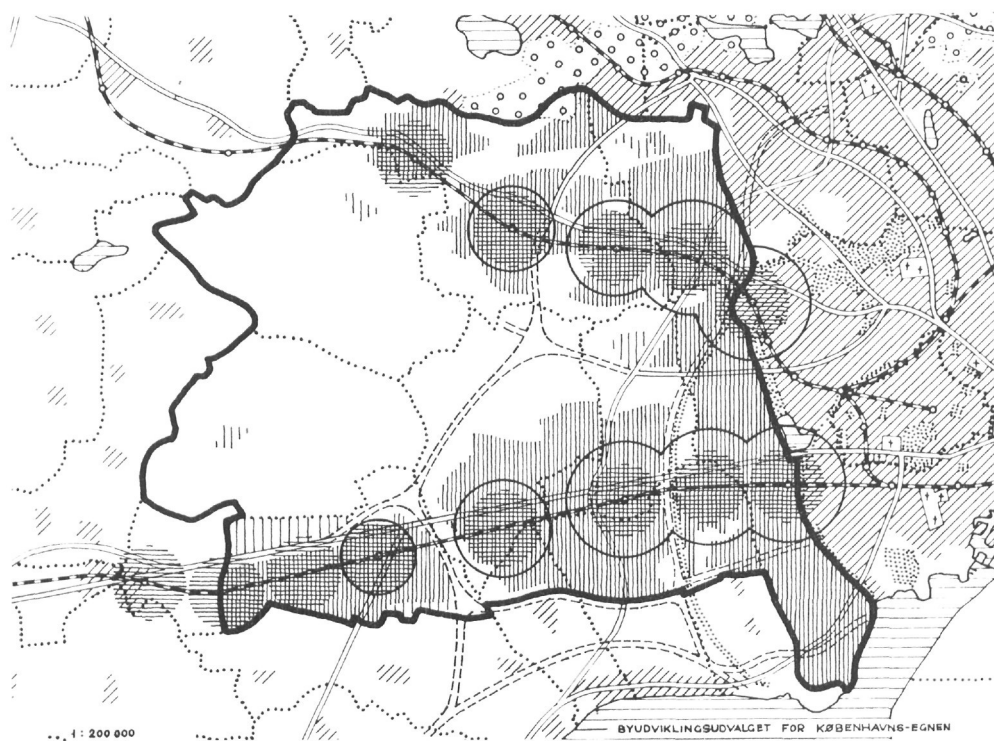

Illustration 12. EKSISTERENDE OG FORESLÅEDE FØRSTEKLASSES TRAFIKBETJENTE OMRÅDER.

- Grænse for partiel byudviklingsplan nr. 6.
- ▨ Forslag til inder- og mellemzoner.
- ▩ Yderzone med tilsagn.
- Stationsoplande som angivet i partiel byudviklingsplan nr. 2.
- 1. etapeplanens angivelse af eksisterende og mulige fremtidige førsteklases trafikbetjente områder.

må være vejledende ved zoneforslagets udformning i enkeltheder, men som i 1951 har udvalget ment at måtte fastholde det princip, at kloakhensyn "må vige, hvis de pågældende arealer har en i trafikmæssig henseende urimelig beliggenhed".

3. Trafikbetjeningen.

Byreguleringsloven anfører, at der under inder- og mellemzoner kun kan inddrages arealer, hvor en bymæssig bebyggelse skønnes hensigtsmæssig. At dette hensyn i hovedstadsregionen navnlig betyder en hensigtsmæssig placering i forhold til de eksisterende eller kommende S-baner er fremhævet fra mange sider, bl.a. byudviklingsudvalget i partiel byudviklingsplan nr. 2 og senest i byplannævnets 1. Etapeplan (se i øvrigt forrige afsnit).

For planlægningsrådets vedkommende betyder dette, at hovedparten af bebyggelsen langs de eksisterende S-baner fra et trafikalt synspunkt kan placeres i inderzone.

At de i forhold til S-stationerne fjernere liggende arealer naturligvis ikke kan betragtes som værende førsteklases trafikbetjent, er nærmere beskrevet i forrige afsnit. For at afbøde virkningerne heraf har byudviklingsudvalget ved revisionen, ganske som ved sine tidligere planlægninger, forudsat, at sådanne yderligt beliggende arealer gives en extensiv udnyttelse (fortrinsvis åben, lav bebyggelse). I almindelighed har dette været overensstemmende med de kommunale råds egne ønsker for disse arealer. På baggrund af 1. Etapeplanen, som anfører, at nye bebyggelser fortrinsvis må placeres i Roskilde- og Køge Bugt-fingrene, har udvalget, uanset at det endnu ikke er vedtaget at forlænge S-banen ud over Tåstrup, udlagt meget betydelige mellemzonearealer vest for Tåstrup. I modsætning til tidligere er situationen hermed den, at byarealer er udlagt, og at planer for deres anvendelse udarbejdes, før man har sikkerhed for, at S-baneanlæg gennemføres. I den anledning skal byudviklingsudvalget tilslutte sig byplannævnets henstilling i skrivelse af 18. marts 1963, at trafikinvesteringer i baner, veje m.v. sker så betids, at udviklingen ikke tager en anden retning end tilstræbt (se henstilling 2, side 37).

Planlægningsrådets hovedvejnet skal ikke omtales i enkeltheder her. Ministeriet for offentlige arbejder nedsatte i juni 1959 et udvalg angående

vejplanlægning m.v. i Storkøbenhavn. En af de første opgaver, udvalget tog op, var spørgsmålet om indføringen af de vestlige hovedtrafikårer i København, og i sommeren 1960 vedtog udvalget et hovedprincip for motorvejsnettet i vest-egnen (se illustration 12).

De ved revisionen under inder- eller mellemzone inddragne arealer kolliderer på intet punkt med det principielle vejlinienet. 1. Etapeplanen har imidlertid på visse punkter ændret det grundlag, der forelå, da principlinierne for motorvejsnettet blev vedtaget i 1960. Byudviklingsudvalget forudsætter, at det bliver overvejet, om eventuelle korrektioner af vejnettet måtte være ønskelige med henblik på at sikre byarealerne med den nu foreliggende fordeling og vægt en så god betjening som muligt.

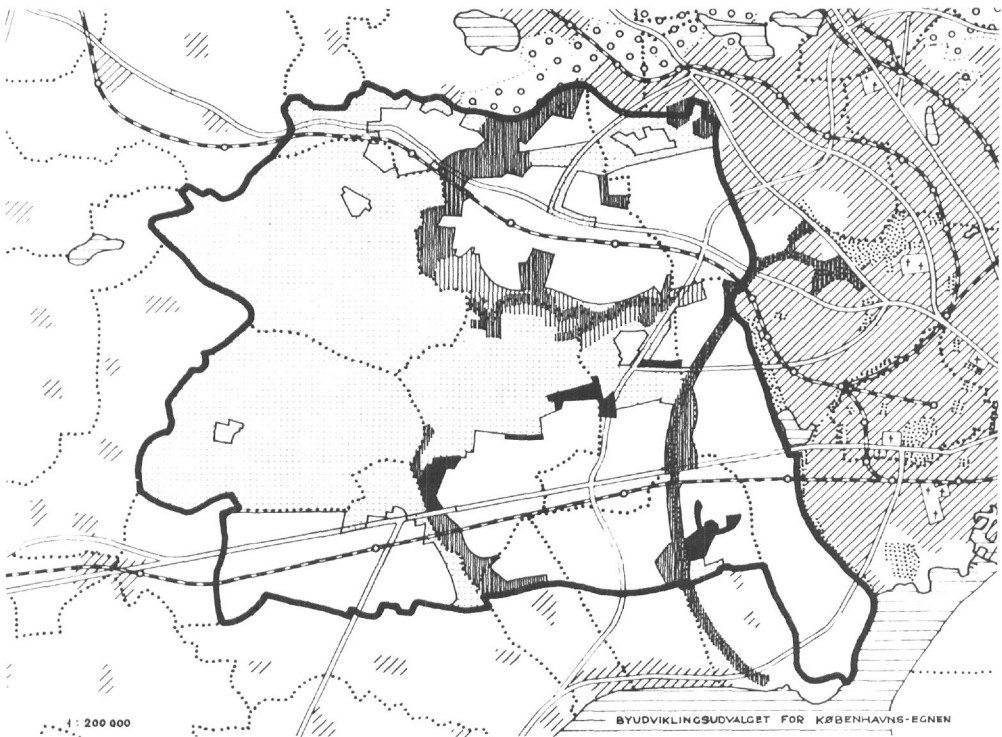

Illustration 13. FORSLAG TIL ELLER FAKTISK ANVENDELSE AF KILERNE MED TILSTØDENDE AREALER.

— Grænse for partiel byudviklingsplan nr. 6. Hvide områder: Byarealerne i partiel byudviklingsplan nr. 6. ■ Beplantede eller sikrede skovarealer. ▨ Eksisterende eller foreslåede parkarealer. ▧ Eksisterende eller påtænkte kolonihaver.

4. De ubebyggede kiler.

Gennem årene er der fremkommet en række forslag med henblik på forbedring af vest-egnens rekreative muligheder (se illustration 13).

I 20-erne påbegyndtes således diskussionen om åbning for offentligheden af Vestenceinten. I 30-erne blev der som led i forslaget om grønne områder i Københavns-egnen bl. a. foreslået skovplantninger i vest-egnen i tilslutning til de store mosestrøg. Endelig foreslog man i Fingerplanen, at skovplantningerne skulle placeres i umiddelbar tilknytning til byområderne langs Roskildebanen fra Vestenceinten til Vallensbæk mose.

Disse forslag er ikke realiseret, hvilket måske delvis kan forklares ved, at de vestlige byområder på forslagstidspunkterne kun var små. Det er de ikke mere, og kommunerne fremkommer nu selv i voksende omfang med forslag om udlæg af rekreative områder.

Brøndbyernes kommune tilplantede i 1952 sammen med Københavns kommune et 80 ha stort areal øst for Vestenceinten.

Herstedernes kommune har omtrent fra samme tidspunkt i deres byplanarbejde sigtet mod meget betydelige udlæg af skovarealer, hvoraf godt 200 ha nu synes at være sikret.

I 1959 fremkom Hovedstadskommunernes Samråd med forslag om ca. 200 ha skov ved Vestenceinten, syd for Jyllingevej.

Ballerup-Måløv kommune har i disse år ved revision af sin dispositionsplan udlagt betydelige områder fra skovene nord-vest for Ballerup mod syd og øst indtil Ringvej B 3 med henblik på friluftsfornøden, skovplantninger og kolonihaver.

Endelig synes det nu sikkert, at en betydelig strækning af Vestenceinten frilægges i samarbejde med Glostrup, Rødovre og Københavns kommuner. Det bør endvidere nævnes, at Kolonihaveforbundet for Danmark i disse vestlige områder har set en særlig gunstig mulighed for at oprette nye haveområder, efterhånden som de gamle haver er blevet fortrængt fra byens centrale områder. Byudviklingsudvalget har i samarbejde med kommunerne langs Harrestrup A udpeget betydelige arealer til haveformal, udformet og opdelt således, at området som helhed får en parkagtig karakter, til glæde også for andre end haveejerne. I anledning af revisionen har Kolonihaveforbundet rettet henvendelse til kulturministeriet om støtte til sikring af nye store arealer til kolonihaver.

Byudviklingsudvalget har til stadighed været opmærksom på, at den sam-

ling af bebyggelsen, som motiveres ud fra en række samfundsmæssige hensyn, nødvendiggør en planlægning og sikring af yderzonen til rekreative formål. Det er udvalgets opfattelse, at det vil være rigtigt allerede nu at søge yderzonerne i vest-egnen sikret som landskabsområde og rekreationsområde til brug for såvel den store befolkning i centralkommunerne som for den stærkt voksende befolkning i omegnskommunerne langs S-banerne til Tåstrup og Ballerup.

Den vestlige omegn er et fladt og frugtbart agerland med udstrakte eng- og mosedrag, men uden de skove og søer, som har gjort den nordlige omegn til et populært udflugtsmål for storbyens befolkning. Man har derfor i mange år drøftet det ønskelige i plantning af skov og anlæg af parkstrøg i

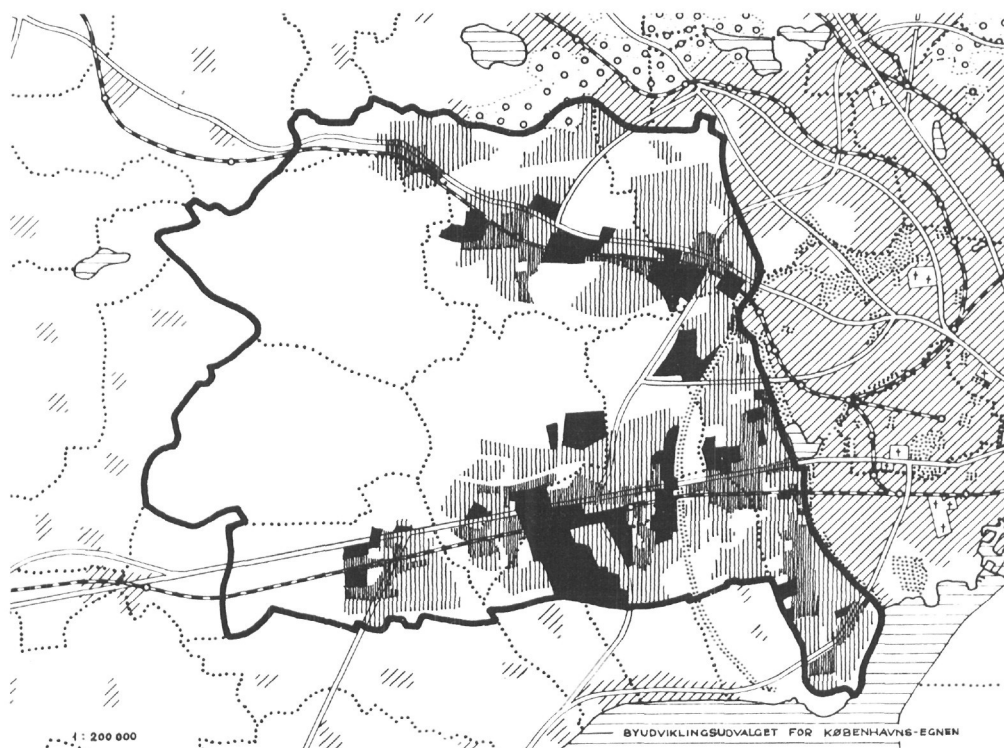

Illustration 14. EKSISTERENDE OG PÅTÆNKT FORDELING AF BEBYGGELSEARTER.

— Grænse for partiel byudviklingsplan nr. 6. ||||| Boliger (lille udnyttelsesgrad).
 ||||| Boliger (stor udnyttelsesgrad). ■ Industri.

den vestlige omegn (se henstilling 4 om Vestskoven). Der er et voksende behov for arealer og anlæg til brug for idræts- og ungdomsorganisationer til en række forskelligartede sports- og friluftsmål, hvoraf mange er ret arealkrævende. Byudviklingsudvalget ønsker endvidere fortsat at medvirke ved udlæg af kolonihaver i området og finder, at disse udmærket kan indpasses i den samlede landskabsplanlægning.

Udvalget er opmærksom på, at yderzonerne også kan betragtes som en reserve til i dag ukendte, særlige offentlige formål, f.eks. til sådanne institutioner, der på den ene side har brug for en placering i tilslutning til frie områder og har en sådan karakter, at de kan indpasses i sådanne områder, og som på den anden side ikke rejser tekniske problemer, bl.a. derved, at de rummer eller beskæftiger et stort antal personer. Også med hensyn til eventuelle fremtidige trafikale anlæg og andre forsyningsanlæg kan yderzonerne virke som reserve.

Allerede ved udarbejdelsen af partiel byudviklingsplan nr. 2 var udvalget opmærksom på, at den gældende lovgivning ikke kan hindre forringelser af yderzoneområderne og således ikke i sig selv kan bevare landskabsværdierne og dermed mulighederne for at skabe rekreative anlæg.

Når byudviklingsudvalget nu, i overensstemmelse med 1. Etapeplanen (og Fingerplanen), har foretaget zonedragningen ud fra den forudsætning, at byarealerne inden for hovedparten af området med denne revision har nået en endelig grænse, så bør dette til gengæld indebære, at kommunerne får sikkerhed for, at grænserne kan holde, således at der ikke senere påføres dem uforudseelige og derfor særlig bekostelige tekniske anlæg.

Spørgsmålet om mulighederne for en sikring af yderzoner som landskab og rekreationsområder har været centralt i revisionsforhandlingerne mellem kommunalbestyrelserne og sekretariatet. Dette spørgsmål og de hertil knyttede økonomiske problemer er siden rejst direkte over for byudviklingsudvalget.

På denne foranledning skal udvalget atter pege på, at yderzonebestemmelserne må anses for utilstrækkelige til sikring af yderzonens landskabsværdi og rekreationsmuligheder i hovedparten af nærværende område, og at de overkommunale myndigheder i forbindelse med denne byudviklingsplan derfor bør søge klarlagt, hvorledes man effektivt kan støtte kommunernes bestræbelser i så henseende (se henstilling 3, side 38).

Byudviklingsudvalget finder også at måtte fremdrage spørgsmålet om Vest-skoven, der er blevet særlig aktuelt i de seneste år på grund af den stærke befolkningstilvækst i vest-egnen. Det er udvalgets opfattelse, at skovplantning er ønskelig i denne egn, og at skoven bør strække sig helt ind til Vestenceinten for at tjene den størst mulige befolkning (se henstilling 4, side 39).

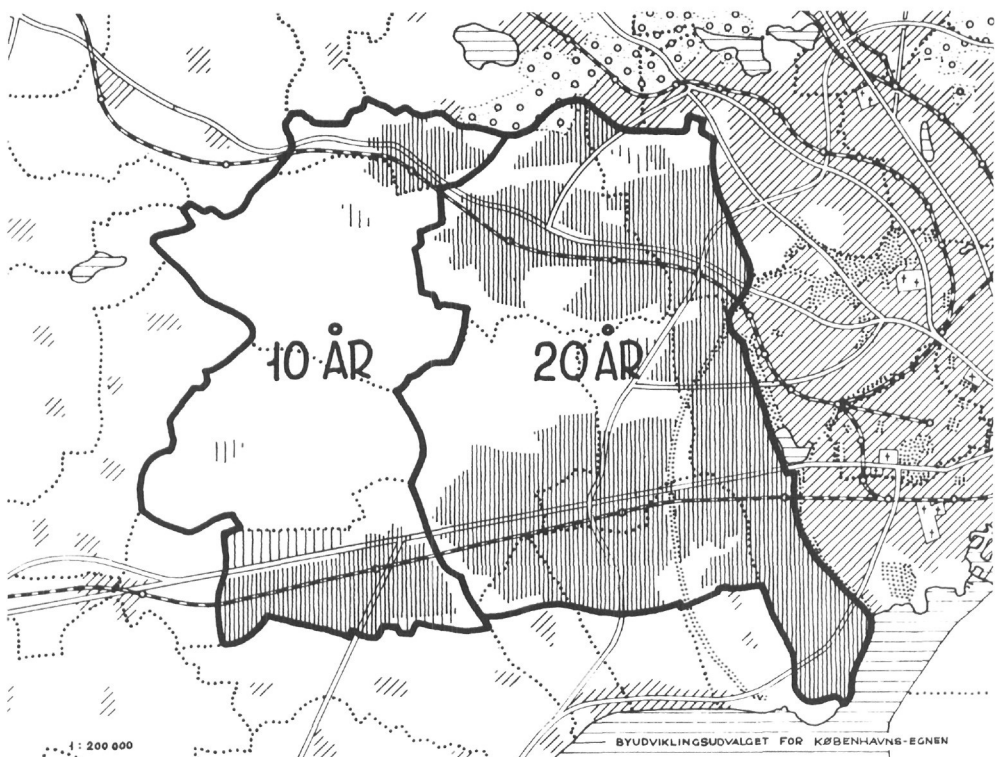

Illustration 15. ZONEFORSLAGETS GYLDIGHEDSPERIODER.

— Grænse for partiel byudviklingsplan nr. 6. ████████ Forslag til inder- og mellemzoner. ||||| Yderzone med tilsagn.

D. ZONEFORSLAGET

1. Bemærkninger om zonerne.

Den af udvalget vedtagne zoneinddeling fremgår af bilag III, et kort i målforhold 1:40.000 (løst indlagt bagest i betænkningen).

Arealer, som i partiel byudviklingsplan nr. 2 var udlagt som inderzone, og arealer, som senere har fået status som inderzone, er ved nærværende revision forlods betraget som inderzone og derfor ikke optaget til drøftelse.

Samtlige de arealer, som af de kommunale råd er foreslået inddraget under inder- eller mellemzone (eventuelt yderzone) har været drøftet mellem udvalget og de pågældende råd. Arealerne er på bilag III angivet ved et nummer, og de til arealerne knyttede kommentarer, som indeholder motive-ringerne for zonebetegnelserne, er samlet i bilag II.

Betydelige yderzonearealer er ikke opdelt og nummereret, idet de kommunale råd ikke har inddraget dem i drøftelserne.

Vedrørende yderzonen skal bemærkes, at udvalget gennem årene er blevet meget tilbageholdende med hensyn til at tillade sommerhuse eller sommerhusområder, idet ejere af sommerhuse nær byområder erfaringsmæssigt ofte ønsker deres ejendomme ændret til helårsbeboelse. Udvalget har derfor ikke foreslået udlæg af arealer til sommerhusbebyggelse, og forslag herom er heller ikke fremsat af de kommunale råd. Som anført har udvalget hidtil været og er stadig positivt indstillet overfor placeringen af kolonihaver i yderzonen (se henstilling 3, side 38).

2. Zoneforslagets gyldighedsperiode.

På baggrund af 1. Etapeplanen har byudviklingsudvalget den opfattelse, at planlægningsområdet kan betragtes som rummende to afsnit, der kan forventes at indgå i den fortsatte hovedstadsudvikling på hver sin måde. Gyldighedsperioden for de to afsnit bør formentlig i overensstemmelse hermed gives forskellig længde.

Efter den nugældende byreguleringslov udarbejdes planer "for perioder, der kun i særlige tilfælde kan være på under 15 år". Under hensyn til, at 1. Etapeplanen kun kan betragtes som en kortsigtet plan (med 8-10 års varighed), der i sit princip og ved de angivne alternative langtidsskitser peger på, at den fortsatte hovedstadvækst må finde sted i planlægningsom-

rådets ydre dele og udenfor, finder udvalget det velmotiveret, at disse ydre områder gives en gyldighedsperiode svarende til 1. Etapeplanen.

Udvalget har herefter for Høje-Tåstrup, Sengeløse og Ledøje-Smørum kommuner samt Måløv sogn i Ballerup-Måløv kommune vedtaget en gyldighedsperiode på 10 år (se illustration 15).

I de indre dele af planlægningsområdet kan der med respekt for de opstillede principper for byarealernes lokalisering i forhold til det foreliggende banenet ikke udlægges yderligere byarealer. Byudviklingsudvalget har som følge heraf forudsat, at byarealernes vækst i det indre område må betragtes som endelig afsluttet med denne revision (se afsnit B. 3).

Dette, sammenholdt med lovens angivelse af gyldighedsperioden (normalt ikke under 15 år) kunne motivere, at planen for de indre områder gives en længere varighed end 15 år. Den omstændighed, at byplannævnet, som ved de senest godkendte planer, kan forventes at ville anmode udvalget om fem-årige redegørelser for rummeligheden i området, hvorved man til stadighed vil have udviklingen under observation, kunne samtidig give sikkerhed i forhold til ændringer i forudsætningerne. Udvalget finder således, alt taget i betragtning, at gyldighedsperioden her bør være af længere varighed end 15 år.

Man har herefter for Hvidovre, Rødovre, Herlev og Herstedernes kommuner, for de af planen omfattede dele af Brøndbyernes, Glostrup og Vallensbæk kommuner samt for Ballerup sogn i Ballerup-Måløv kommune vedtaget en gyldighedsperiode på 20 år (se illustration 15).

3. Planens rummelighed.

I betænkningen om 1. Etapeplanen (side 14) anføres det:

"I 1. Etapeplanen gives anvisning på byarealer, der tilsammen vil kunne rumme ca. 250.000 boliger.

I dette tal indgår:

a) arealer til ca. 200.000 boliger i eksisterende inder- og mellemzoner i hele egnen (de 3 hovedstadsamter), b) ca. 25.000 boliger i området langs Roskildebanelen vest for Tåstrup og c) højst 25.000 boliger ved revision af de eksisterende byudviklingsplaner i hele egnen" (de 3 hovedstadsamter).

Punkterne b) og c) angiver således de nye tilvækstmuligheder, 1. Etapeplanen anviser.

Vedrørende de under fc>) nævnte 25.000 boliger skal bemærkes, at de pågældende områder geografisk er fordelt med knap halvdelen i Københavns-egnens byudviklingsområde og resten i Roskilde-egnens byudviklingsområde. Inden for udvalgets område er der foreslået placeret et storcenter (se side), hvorfor man må påregne en relativ tæt bebyggelse og derfor en tilvækst på mere end halvdelen af de 25.000 boliger.

Vedrørende de under c) nævnte 25.000 boliger skal bemærkes, at de revisioner i hovedstadsregionen, der efter 1. Etapeplanens angivelser kan komme på tale - og som kan få virkning inden for 1. Etapeperioden - formentlig alene vedrører partiel byudviklingsplan nr. 2 for Københavns-egnen og byudviklingsplanen for Køge-egnen. På baggrund heraf må man regne med, at revisionen af partiel byudviklingsplan nr. 2 i Københavns-egnen i overensstemmelse med 2. Etapeplanen skal give udlæg af nye byarealer med en rummelighed på højst 20.000 boliger, fordelt mellem de nordlige og de vestlige kommuner (se efterfølgende oversigt).

Talmæssig oversigt.

a. Rummeligheden inden for de ved revisionen nyudlagte byarealer.

Strækningen Tåstrup stationsby-Roskilde skal ifølge 1. Etapeplanen rumme ca. 25.000 boliger. Den del (i alt 750-800 ha), der omfattes af revisionen, rummer det angivne center og må derfor ventes givet en særlig vægt.

Areal 8 og 9 (mellemsone), samt areal 10 (yderzone med tilsagn), alle i Høje-Tåstrup kommune, må herefter forventes at komme til at rumme knap 15.000 boliger og 100-150 ha industriareal.

Fingerplanområdet skulle som nævnt ovenfor ifølge 1. Etapeplanen give plads til yderligere knap 20.000 boliger. Efter sekretariatets skøn må en fordeling af disse boliger med ca. to trediedele til vest-egnen og ca. en trediedel til nord-egnen anses for passende.

Inden for Fingerplanområdet skulle ved denne revision nyudlagte byarealer i vest-egnen således have en rummelighed svarende til ca. 13.000 boliger. Den faktiske rummelighed af disse nyudlagte byarealer svarer imidlertid til ca. 28.000 boliger.

Herudover giver revisionen nyudlæg af ca. 425 ha industriareal og lignende.

b. Zoneforslagets boligtal ved bebyggelse af samtlige ubebyggede arealer inden for eksisterende og ved revisionen nyudlagte byarealer.

Kommunerne:	befolkning	1.4.1963 boliger	mulig boligtilvækst i		
			inderzone	mellemzone	i alt
Hvidovre	42.250	13.500	4.500	0	4.500
Rødovre	44.250	14.250	2.200	0	2.200
Brøndbyerne	19.500	6.000	8.000	1.500	9.500
Glostrup	21.000	6.500	1.000	2.000	3.000
Herstederne	4.250	1.250	7.000	2.200	9.200
Vallensbæk	0	0	1.500	0	1.500
Høje-Tåstrup arealerne 1-7	11.000	3.500	5.500	0	5.500
" 8-10	1.000	250	0	15.000	15.000
Herlev	23.000	6.500	2.800	2.100	4.900
Ballerup-Måløv	24.000	7.000	9.000	9.500	18.500
Ledøje-Smørum	2.000	750	0	200	200
Sengeløse	1.750	500	0	0	0
I alt	194.000	60.000	41.500	32.500	74.000

Ovenstående opgørelse over mulig boligtilvækst bygger på den af kommunerne og byudviklingsudvalget pr. april 1959 i fællesskab gennemførte undersøgelse, korrigeret for det senere fuldførte boligbyggeri og for de på nuværende tidspunkt fastlagte ændringer med hensyn til udnyttelse og arealudlæg.

E. HENSTILLINGER I SÆRLIGE SPØRGSMÅL

I betænkning vedrørende partiel byudviklingsplan nr. 2 (side 34-36) pegede udvalget på forskellige forhold, som lå uden for udvalgets kommissorium, men som man fandt influerede på udvalgets dispositioner. Under udvalgets administration af de hidtidige planer og under arbejdet med denne revision har der ligeledes været en række forhold, som har påkaldt opmærksomhed, og som udvalget derfor finder det rimeligt at fremdrage til overvejelse hos rette vedkommende.

1. Økonomisk støtte til bybygning.

Hovedstadens byudvikling er i de seneste år trådt ind i en ny fase, hvor den nære ring af omegnskommuner er ved at være udbygget, og hvor efterspørgslen efter nye arealer derfor forstærkes i de ydre omegnskommuner. Fra samfundets side stiller man store krav til den enkelte kommune om en forudgående planlægning af den kommende byudvikling og om investeringer i forskellige tekniske anlæg forud for bebyggelse.

I forbindelse med den begyndende bosætning skal visse anlæg opføres til omgående betjening af de første beboere (f.eks. skoler), og på et tidligt tidspunkt er det ofte påkrævet i overensstemmelse med planerne at sikre eller erhverve arealer til en række forskelligartede fremtidige anlæg, som må etableres i takt med den voksende befolkning.

Det er klart, at sådanne krav kan medføre alvorlige problemer for de kommuner, der har en fåtallig befolkning og derfor en ringe økonomisk bæreevne. I lov om planlægning af Køge Bugt-området, i kraft af hvilken man kunne vente en hastig fremvækst af byarealer i området, indføjede man da også en adgang til støtte til erhvervelse af arealer, som det er af interesse at råde over (lovens I 5).

I betragtning af, at den kommende byudvikling i overensstemmelse med 1. Etapeplanen i stigende omfang må ventes at ske i regionens ydre dele, skal byudviklingsudvalget henstille, at der skabes muligheder for en økonomisk støtte til kommunernes bybygning.

2. Trafikbetjeningen.

En tilfredsstillende byudvikling sikres ikke alene ved, at den enkelte kom-

munalbestyrelse skaber gode vilkår inden for sit eget område. En bebyggelses eller en bydels hensigtsmæssighed afhænger bl. a. af forholdet til det samlede bysamfunds hovedtrafikapparat (i en storby S-baner og motorveje). For 1. Etapeplanens nye byområder (i Roskilde- og Køge Bugt-fingrene) er det derfor vigtigt at få anlagt S-banen på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt.

I byplannævnets skrivelse af 18. marts 1963 til boligministeren understreges vigtigheden af, at trafikanlæggene gennemføres på et så tidligt tidspunkt, at udviklingen netop tager den retning, som planlægningen tilstræber. Byudviklingsudvalget kan helt tiltræde dette, men skal tilføje, at S-banen egentlig burde være anlagt, når de første bebyggelser i området tages i brug. Kommer banen for sent, må de nye beboere forventes i unødigt stort omfang at anvende egen bil i bolig-arbejdsstedtrafikken. Ved tidlig anlæg af S-bane er der omvendt mulighed for at undgå unødige (eller for tidlige) investeringer i vejnettet.

Det rette forhold mellem byvækst og vækst i trafikanlæg kan i realiteten kun opnås ved koordinering på et meget tidligt tidspunkt. Byudviklingsudvalget skal derfor henstille, at der snarest tages skridt til samordning af de store planlægningsarbejder (bybygning, baneanlæg og vejanlæg).

3. Sikringen af yderzonearealerne.

På baggrund af det i Fingerplanen og i 1. Etapeplanen anførte om byarealernes placering i tilslutning til bybanenet har byudviklingsudvalget, som nævnt, ved nærværende revision arbejdet ud fra den forudsætning, at den bymæssige bebyggelse inden for så godt som hele den af Fingerplanen omfattede del af revisionsområdet har nået sin endelige grænse med de ved revisionen udlagte nye byarealer.

I den pågældende del af revisionsområdet bliver yderzonerne derfor at betragte som områder, hvis anvendelse må planlægges og sikres på samme måde, som man planlægger og sikrer anvendelsen af de til bymæssig bebyggelse udlagte arealer.

Yderzonearealerne må efter byudviklingsudvalgets opfattelse, foruden til intensivt landbrug, først og fremmest anvendes som rekreationsområde for storbybefolkningen og reservearealer med henblik på særlige, i dag uforudseelige offentlige formål (se betænkningens afsnit C, 4, side 29).

Problemerne, som knytter sig til en tilfredsstillende sikring af yderzonerne til rekreative formål, har været centrale i forhandlingerne om revisionen. Kommunalbestyrelserne har peget på det ønskelige i, at byreguleringslovens bestemmelser gøres mere effektive, når det gælder at hindre, at landbrugsarealer anvendes til oplag, og at landbrugsbygninger indrettes til håndværks- og industrivirksomheder, der ikke hører hjemme i de grønne områder, men i byområderne.

Byudviklingsudvalget er enig med kommunalbestyrelserne i denne opfattelse og finder endvidere, at naturfredningsloven heller ikke er effektiv nok til at sikre yderzonerne.

Byudviklingsudvalget skal derfor henstille, at de nævnte love udbygges med henblik på effektivt at friholde yderzonearealerne for virksomheder af anden art end de i byreguleringslovens § 9 nævnte (d.v.s. landbrug, gartneri o. s.v.), og at der tilvejebringes bedre muligheder for, at det offentlige om nødvendigt kan overtage yderzonearealerne.

4. Vestskoven.

Hovedparten af de kommende års byudvikling i Københavns-egnen vil finde sted i de vestlige områder. Efter udbygningen af de udlagte inder- og mellemzonearealer vil vest-egnens friholdte kiler være omgivet af bydele med et befolkningstal på 2-300.000, hvortil kommer, at et lignende antal byboere i den vestlige del af de centrale kommuner vil bo i nærheden af disse kiler.

I betragtning heraf må det være rigtigt i tilslutning til byområderne at etablere store samlede anlæg til rekreations- og fritidsformål, herunder navnlig sådanne anlæg, der kan bibringe vest-egnen nogle af de særlige værdier, der har så stor betydning for nord-egnen, altså først og fremmest skov. Det vil efter byudviklingsudvalgets opfattelse være afgørende for tilvejebringelsen af et godt bymilieu i vest-egnen, at der ligger skov i tilknytning til bydelene.

Samtidig med, at man med tilfredshed kan konstatere, at der på kommunalt plan er taget initiativ i spørgsmålet, skal byudviklingsudvalget imidlertid henstille til kulturministeren at medvirke til, at den snart 30 år gamle plan om en samlet vestskov nu realiseres.

København, den 7. oktober 1963,
på byudviklingsudvalgets vegne,

Erik Dreyer
formand

/J. E. Koefoed-Hansen

PARTIEL BYUDVIKLINGS PLAN NR. 6
FOR KØBENHAVNS-EGNENS BYUDVIKLINGSOMRADE

omfattende Ballerup-Måløv, Herlev, Herstedernes, Hvidovre, Ledøje-Smørum, Rødovre og Sengeløse kommuner samt dele af Brøndbyernes, Glostrup, Høje -Tåstrup samt Vallensbæk kommuner.

I medfør af lov nr. 210 af 23. april 1949 (Indenrigs- og boligministeriets lovekendtgørelse nr. 129 af 13. april 1954), som ændret ved lov nr. 91 af 21. marts 1959 om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser, har byudviklingsudvalget for Københavns-egnen vedtaget nedenstående byudviklingsplan.

I. De af planen omfattede ejendomme.

§ 1.

Under inderzoner - hvor bymæssig bebyggelse umiddelbart må finde sted - inddrages de i bilag 1 med 1 betegnede ejendomme og de efter 20. juli 1965 fra de nævnte ejendomme udstykkede parceller.

§ 2.

Under mellemzoner - der skal holdes fri for bymæssig bebyggelse, men hvor byudviklingsudvalget for Københavns-egnen dog (ifølge lovens § 11) kan tillade arealer overført til inderzone - inddrages de i bilag 1 med m betegnede ejendomme og de efter 20. juli 1965 fra de nævnte ejendomme udstykkede parceller.

§ 3.

Under yderzoner - der skal holdes fri for bymæssig bebyggelse i hele planens gyldighedsperiode - inddrages de i bilag 1 med y betegnede ejendomme og de efter 20. juli 1965 fra de nævnte ejendomme udstykkede parceller.

II. De for zonerne gældende bestemmelser.

Efter byreguleringsloven af 23. april 1949, som ændret ved lov nr. 91 af 21. marts 1959 og lov nr. 230 af 11. juni 1965 om ændring i lov om

regulering af bymæssige bebyggelser, gælder der herefter følgende bestemmelser for de i ovenstående §§ 1-3 nævnte ejendomme:

Inderzoner.

§ 4.

Stk. 1. I inderzonerne, jfr. § 1, skal der inden et år efter planens godkendelse gennemføres de efter boligministerens skøn fornødne bygningsmæssige og byplanmæssige bestemmelser til sikring af områdets hensigtsmæssige bebyggelse, for så vidt sådanne bestemmelser ikke allerede findes. Det påhviler vedkommende kommunalbestyrelse snarest muligt at indsende forslag herom til ministeriet. Ministeren kan pålægge en kommunalbestyrelse at ekspropriere en ejendom, helt eller delvis, når byudviklingsudvalget indstiller det, og ekspropriationen er hjemlet ved de for det pågældende område gældende bygningsmæssige eller byplanmæssige bestemmelser. Det er dog en forudsætning for et sådant pålæg, at kommunen kan holdes skadesløs for de med ekspropriationen forbundne udgifter (lovens § 6, stk. 1).

Stk. 2. I inderzonerne skal der af vedkommende kommunalbestyrelse inden 1 år for byudviklingsudvalget forelægges retningslinjer for områdets tekniske hovedanlæg, f.eks. hovedkloakker, opsamlende veje o. lign. Kommunerne skal sikre, at der til enhver tid i inderzonerne er udført sådanne tekniske hovedanlæg, tilstrækkelige til dækning af behovet for de følgende 5 år i forhold til det skøn, hvorefter arealerne er inddraget. De under et byudviklingsudvalg henhørende kommuner skal til enhver tid holde vedkommende byudviklingsudvalg orienteret om den eksisterende og planlagte hovedkloakering (lovens § 6, stk. 2).

Stk. 3. Ved fordelingen af udgifterne til de i stk. 2 nævnte arbejder bærer kommunen forrentningen af den del af udgifterne, der vedrører arealer, der ikke er detailbyggemodnede, og som anvendes til erhvervsmæssig jordbrug, herunder gartneribrug; dog kan der ved udstykningen af sådanne arealer pålægges hver parcel et beløb svarende til forrentningen i de foregående 5 år af den del af gælden, der vedrører vedkommende parcel (lovens § 6, stk. 3).

Stk. 4. Boligministeren kan efter retningslinjer, der fastsættes efter forhandling med finansministeren og indenrigsministeren med tillæg af normal markedsrente stå i forskud for kommunale udgifter og udlæg, som er en

følge af bestemmelserne i stk. 2 og 3, for så vidt de pågældende udgifter eller udlæg ikke står i et rimeligt forhold til vedkommende kommunes økonomi (lovens § 6, stk. 4).

Stk. 5. Et areal beliggende i en inderzone skal ikke i henhold til byreguleringsloven eller denne byudviklingsplan kunne nægtes udstykket (lovens § 6, stk. 5).

Mellemzoner.

§ 5.

I mellemzoner, jfr. § 2, finder bestemmelsen i § 4, stk. 1, tilsvarende anvendelse (lovens § 7).

§ 6.

I mellemzoner må udstykning ikke foretages uden samtykke af byudviklingsudvalget for Københavns-egnen, bortset fra tilfælde, hvor det udstykkede areal sammenlægges med anden ejendom, eller hvor der finder udstykning sted til selvstændigt jordbrug. Tilladelse til udstykning skal gives i tilfælde, hvor hensigten med udstykningen er at fremskaffe grunde til opførelse af bygninger af den i § 7 omhandlede art (lovens § 8, stk. 1).

§ 7.

Stk. 1. I mellemzoner må kun opføres bygninger til brug for landbrug (herunder landarbejderboliger), frøavl, skovbrug, gartneri, frugtplanter og hønsier samt funktionærboliger i tilslutning til virksomheder, der er beliggende i mellemzone. Ligeledes skal det være tilladt i mellemzoner at opføre bygninger, der på lignende måde som de forannævnte tjener et på stedet naturligt formål, erhverv eller beboelse (lovens § 9, stk. 1).

Stk. 2. Byudviklingsudvalget for Københavns-egnen kan meddele tilladelse til anden bebyggelse end den i stk. 1 nævnte (lovens § 9, stk. 2).

Stk. 3. Endvidere kan byudviklingsudvalget tillade, at der på arealer, der er udlagt til haver, opføres kolonihavehuse på betingelse af, at der på vedkommende ejendomme tinglyses deklARATION om, at husene - ud over kortvarige ferie- og weekendophold - kun må benyttes til beboelse i tiden 1. maj til 30. september og kun under forudsætning af, at brugeren har helårsbeboelse andetsteds (lovens § 9, stk. 3).

§ 8.

Stk. 1. I mellemzoner må vejanlæg, kloakanlæg og anlæg af ledninger til gas og vand ikke finde sted uden tilladelse af byudviklingsudvalget (lovens § 10, stk. 1).

Stk. 2. Anlæg af den i stk. 1 nævnte art kan dog finde sted uden tilladelse i det omfang, det sker til brug for driften af allerede eksisterende virksomheder eller af en af de i § 7 nævnte brug eller virksomheder (lovens § 10, stk. 2).

§ 9.

Byudviklingsudvalget kan efter de i byreguleringsloven nævnte kriterier (lovens § 5) tillade, at arealer overføres fra mellemzone til underzone (lovens § 11).

Yderzoner.

§ 10.

I yderzoner, jfr. § 3, finder bestemmelserne i §§ 6-8 tilsvarende anvendelse (lovens § 12).

§ 11.

Byudviklingsudvalget kan give en almindelig tilladelse til opførelse af sommerhuse i yderzoner på betingelse af, at der på vedkommende ejendomme tinglyses deklARATION om, at de på ejendommene opførte bygninger - ud over kortvarige ferie- og weekendophold - kun må benyttes til beboelse i tiden 1. maj til 30. september, og at § 4, stk. 1 finder tilsvarende anvendelse (lovens § 13).

III. Andre bestemmelser.

§ 12.

Byudviklingsudvalget skal omgående indberette tilladelse i henhold til §§ 6-11 til boligministeren, der inden 4 uger fra indberetningens modtagelse kan annullere den meddelte tilladelse (lovens § 15).

§ 13.

De af byudviklingsudvalget i medfør af §§ 6-11 truffne beslutninger kan inden 4 uger indankes for boligministeren af vedkommende grundejere eller

af den eller de kommunalbestyrelser - herunder amtsråd - indenfor hvis område byudviklingsplanen gælder (lovens § 16).

§ 14.

Nærværende byudviklingsplan gælder i 20 år fra den 20. juli 1965 at regne, hvorefter den optages til revision. For Måløv sogn i Ballerup-Måløv kommune samt for Høje-Tåstrup, Ledøje-Smørum og Sengeløse kommuner er gyldighedsperioden dog fastsat til 10 år.

Nærværende byudviklingsplan erstatter inden for sit gyldighedsområde partiel byudviklingsplan nr. 2 af 18. december 1951.

§ 15.

Nærværende byudviklingsplan skal respekteres ikke alene af ejendommens ejere og brugere, men også af panthavere og andre indehavere af rettigheder i ejendommene, ligegyldigt hvornår sådan ret over ejendommene er erhvervet (lovens § 4, stk. 1).

§ 16.

Påtaleberettiget i henhold til nærværende byudviklingsplan er boligministeren og byudviklingsudvalget for Københavns-egnen.

Byplannævnet, den 20. juli 1965.

P. N. V.

Vagn Rud Nielsen
formandens stedfortræder

Byplannævnet har samtidig med godkendelsen af ovenstående byudviklingsplan i henhold til byreguleringslovens § 4 anmodet byudviklingsudvalget for Københavns-egnen om hurtigst muligt at træffe foranstaltning til planens offentlige bekendtgørelse og tinglysning.

Planen er bekendtgjort i Statstidende den 1. september 1965. Den vil senere blive bekendtgjort i hovedstadsbladene og i de lokale blade, og byudviklingsplanen vil samtidig blive fremlagt til eftersyn på et i denne senere bekendtgørelse nærmere angivet sted. Fristen på 4 uger for anke i medfør af byreguleringslovens § 16 af byudviklingsplanen og fristen på 6 uger for fremsættelsen af krav om erstatning i medfør af lovens § 14 vil blive regnet fra den lokale bekendtgørelse, der omfatter den pågældende ejendom.

I forbindelse med den lokale offentlige bekendtgørelse vil byudviklingsplanen blive tinglyst på de af planen omfattede ejendomme.

Såfremt en fremsat anke måtte blive afvist af boligministeren, vil anken, såfremt der subsidiært er fremsat erstatningskrav, af ministeriet blive oversendt til vurderingskommissionen.

Adresse: Amtsgården, Blegdamsvej 27, København O.

Indtil offentlig bekendtgørelse er sket, vil oplysning om de enkelte ejendommers zonebetegnelse kunne fås hos byudviklingsudvalget for Københavns-egnen, Holbergsgade 23, København K.

(Ekspeditionstid mandag-fredag kl. 10-13).

UDVALGETS KOMMENTARER TIL DE ENKELTE AREALER med tilføjer i henhold til byplannævnets skrivelse af 20. juli 1965 (BILAG III):

I det følgende omtales alle de på det farvetrykte zoneplan (bilag V) viste nummererede arealer. For de ikke-nummererede inderzonearealer og yderzonearealers vedkommende har der på forhånd været enighed om zonebetegnelser mellem udvalget og den pågældende kommunalbestyrelse.

Alle de nummererede arealer har været drøftet ved forhandlinger mellem udvalgets sekretariat og kommunalbestyrelserne, og de anførte kommentarer er citeret fra den ved disse forhandlinger førte protokol og tiltrådt af det samlede byudviklingsudvalg på et møde den 7. oktober 1963 med undtagelse af areal 21 i Ballerup-Måløv kommune (se nedenfor).

Det bemærkes, at bilag V er ændret overensstemmende med byplannævnets skrivelse af 20. juli 1965 (bilag III), hvorved areal 21 i Ballerup-Måløv kommune er overført fra yderzone til mellemzone og mellemzoneareal 1 i Ledøje-Smørum kommune er blevet udvidet.

Ballerup-Måløv kommune.

Ved en forhandling den 1. marts 1963 med repræsentanter for kommunalbestyrelsen blev der opnået enighed om en indstilling vedrørende zonebetegnelsen for alle de arealer, der var optaget til drøftelse med undtagelse af arealerne 13 c, 15 og 21.

Senere er der ved yderligere forhandlinger også opnået enighed om arealerne 13 c og 15, mens der ikke kunne opnås enighed om areal 21.

Areal 1: Området øst for Hanevadsvej er planlagt anvendt til industri og værksteder, medens området vest for Hanevadsvej er planlagt anvendt til parcel- og rækkehuse. Enighed om inderzone.

Areal 2: Planlagt anvendt til parcel- og rækkehuse. Enighed om inderzone.

Areal 3: Såfremt arealets nuværende anvendelse, først og fremmest som sportsflyveplads, skulle ophøre, tænkes arealet anvendt til blan-

det boligbebyggelse. Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville dispensere dels til udstykning og bebyggelse af arealet imellem den fremtidige forlængelse af Bybjergvej og Skovlunde landsby, når vejens linieføring er endeligt fastlagt, dels til udstykning og bebyggelse af restarealet, såfremt dettes nuværende anvendelse ophører.

Areal 4: Planlagt anvendt til industri og værksteder. Enighed om inderzone.

Areal 5: Planlagt anvendt til stadionanlæg. Arealet ejes hovedsageligt af Ballerup-Måløv og Københavns kommuner. Enighed om yderzone.

Areal 6 a og 6 b: Den vestlige halvdel af arealet er planlagt anvendt til parcel- og rækkehusbebyggelse, medens den østlige halvdel er planlagt anvendt til etagebebyggelse. Enighed om, at areal 6 a placeres i mellemlzone, og at areal 6 b (100 m bælte langs ringvej B 4) placeres i yderzone. Byudviklingsudvalget har dog erklæret sig sindet at ville dispensere til udstykning og bebyggelse på areal 6 b i det omfang, fredningsmyndighederne tillader det.

Areal 7: Den nordlige trediedel af arealet er planlagt anvendt til etagebebyggelse, medens resten af arealet er planlagt anvendt til parcel- og rækkehuse. Enighed om mellemlzone.

Areal 8: Planlagt anvendt til industri og værksteder. Enighed om inderzone.

Arealerne 9 a, 9 b, 9 c og 9 d; Areal 9 c er i dag landbrugsareal og arealerne 9 a, 9 b og 9 d er kolonihavearealer. Arealerne, der falder mod Harrestrup å, langs hvilken der er en del vandlidende engdrag, kan ikke kloakeres uden særlige foranstaltninger. Arealerne er en del af det store Harrestrup å-område, hvorom der mellem byudviklingsudvalget og kommunalbestyrelsen i Ballerup-Måløv, Glostrup og Herstederne er indgået en aftale om kolonihavebebyggelse og parkstrøg. Ballerup-Måløv kommunalbestyrelse påregner areal 9 c anvendt hovedsagelig til parkformål. Enighed om yderzone.

Areal 10: Planlagt anvendt til offentlige formål. Enighed om inderzone.

Areal 11: En del af arealet anvendes til kirkegård. Resten af arealet er planlagt anvendt til parcel- og rækkehuse. For denne del af arealet har byudviklingsudvalget i skrivelse af 17. december 1959 givet tilsagn om dispensation til udstykning og sommerhusbebyggelse med henblik på senere helårsbeboelse, dog tidligst i 1966, på visse nærmere angivne betingelser. Enighed om mellemzone.

Arealerne 12 a, 12 b og 12 c: Arealerne omfatter den fredede Sømose, de syd herfor liggende dele af Lautrupgård og de nord for mosen liggende landbrug og gartnerier. Enighed om mellemzone for arealerne 12 a og 12 c. Enighed om yderzone for areal 12 b.

Areal 13 a og 13 b: Anvendelsen af arealerne er endnu ikke afklaret, men der er enighed mellem kommunalbestyrelsen og byudviklingsudvalget om, at arealerne vil kunne inddrages til byformål. Enighed om, at areal 13 a inddrages under mellemzone. Enighed om, at areal 13 b inddrages under yderzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville dispensere til udstykning og bebyggelse af arealet i det omfang, fredningsmyndighederne tillader det.

Areal 13 c: Enighed om yderzone.

Areal 14 a og 14 b: Areal 14 a er dels landbrug, dels gamle teglværksgrave, medens areal 14 b omfatter en række store parceller, der hovedsagelig anvendes til feriekolonier og spejderhytter. Hovedparten af areal 14 b ligger inden for 300 m fra skovbrynet. Arealerne 14 a og 14 b er planlagt anvendt til parcel- og rækkehuse. Enighed om mellemzone, idet dog en hel eller delvis inddragelse af areal 14 b til bebyggelse forudsætter fredningsmyndighedernes samtykke.

Areal 15: Arealet henligger i dag hovedsagelig som landbrug. Langs Skovvej findes en del ældre huse. Københavns amts vejvæsen har planer om en forbindelsesvej fra Skovvej i vest til Klausdalsbrovej i øst. Over arealet fører en højspændingsledning. Enighed om yderzone.

Areal 16: Arealet udgør en stor lavning, som også omfatter dele af Led-øje-Smørum kommune. Det er meget kuperet og rummer mange småsøer, moser og engdrag. Nord for banen findes mange småejendomme, såvel gartnerier og landbrug som parceller anvendt til sommerhusbebyggelse. Syd for banen lindes hovedsagelig større landbrug. Dele af arealet kan ikke afvandes, og andre dele af arealet vil på grund af terrænets beskaffenhed kun med med vanskelighed kunne afvandes. Arealet er planlagt friholdt for bebyggelse. Enighed om yderzone.

Areal 17: Planlagt anvendt til etagebebyggelse. Den nye Frederikssundsvej tænkes ført igennem arealet langs jernbanen. Enighed om mellemlzone.

Areal 18: Arealet nord for Frederikssundsvej er planlagt anvendt til parcel- og rækkehuse samt til blandet boligbebyggelse. Arealet syd for Frederikssundsvej tænkes anvendt til industri og værksteder. Udstykning og bebyggelse af den del af arealet, der ligger inden for en afstand af 100 m fra landevej, kræver dog fredningsmyndighedernes samtykke. Enighed om mellemlzone.

Areal 19: Planlagt anvendt til parcel- og rækkehuse. Enighed om mellemlzone.

Areal 20: Planlagt anvendt til blandet boligbebyggelse. Enighed om mellemlzone.

Areal 21: Arealerne nord for den nuværende Frederikssundsvej er på længere sigt tænkt anvendt til blandet boligbebyggelse, arealerne syd for vejen til industri og værksteder. Udstykning og bebyggelse af den del af arealet, der ligger inden for en afstand af 100 m fra landevej, kræver fredningsmyndighedernes samtykke. På mødet var der enighed om yderzone, men kommunalbestyrelsen har senere rejst spørgsmålet om tilsagn om fremtidig overførsel til mellem- eller inderzoner, således, at man allerede nu kunne disponere med hensyn til bl.a. kloakdimensioneringen. Byudviklingsudvalget har ikke kunnet tiltræde kommunalbestyrelsens forslag, men har fastholdt, at arealet placeres i yderzone.

Ved byplannævnets skrivelse af 20. juli 1965 er arealet overført til mellemlzone, se bilag III. Bilag V er rettet overensstemmende hermed.

Byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at dispensere eller overføre arealerne 6 a, 7, 11, 12 a, 12 c, 13 a, 14 a, 14 b, 17, 18, 19 og 20 til inderzone, når der foreligger en af boligministeriet godkendt bebyggelsesplan, og arealerne er gjort byggemodne eller sikret gjort byggemodne.

Brøndbyernes kommune.

Ved forhandlinger med repræsentanter for kommunalbestyrelsen er der opnået enighed om zonebetegnelsen for de af planen omfattede nordlige dele af kommunen.

Areal 1: Planlagt anvendt til industribebyggelse. Enighed om inderzone.

Areal 2: Brøndbyvester landsby, der ligger midt i arealet, omfattes af en partiel byplanvedtægt. Områderne vest og øst for landsbyen er planlagt anvendt til åben og lav boligbebyggelse. Enighed om inderzone.

Areal 3: Arealet er planlagt anvendt til offentligeformål. Enighed om inderzone.

Areal 4: Størsteparten af arealet drives landbrugsmæssigt. På en del af arealet er et stadionanlæg under udførelse. Arealet påtænkes i sin helhed anvendt til idrætsanlæg. Enighed om yderzone.

Areal 5: Arealet anvendes til gartneri, men påregnes anvendt til byformål. Enighed om mellemlzone.

Areal 6: Størstedelen af arealet anvendes til gartneri. Der er meddelt dispensation til villabebyggelse på arealets vestlige del. Arealet påregnes i sin helhed anvendt til byformål. Enighed om mellemlzone.

- Areal 7: (den syd for Park Alle liggende del af Brøndbyøster skov). Enighed om yderzone.
- Areal 8: Størstedelen af arealet drives landbrugsmæssigt. På den nordligste del af arealet findes nogle spejderhytter. Arealet påregnes i sin helhed anvendt til ungdoms- og fritidsformål af rekreativ karakter. Enighed om yderzone.
- Areal 9 a: Arealet anvendes til landbrug og gartneri. Langs Brøndbyøstervej findes nogle helårshuse i tilknytning til Avedøre landsby. På den østlige del af arealet findes kolonihaver med langvarigt lejemål. Arealet påtænkes anvendt til åben og lav boligbebyggelse. Enighed om mellemzone.
- Areal 9 b: Arealet anvendes til landbrug. Enighed om yderzone.
- Areal 10: Arealet tilhører Københavns kommune. Planlagt anvendt til etagebebyggelse. Enighed om inderzone.
- Areal 11: Brøndbyøster landsby omfattes af en partiel byplanvedtægt. Resten af arealet agtes anvendt til lav, åben boligbebyggelse. Enighed om inderzone.
- Areal 12: På arealet findes kolonihaver til 1. april 1969. Arealet anvendelse efter 1969 er ikke endeligt fastlagt. Enighed om mellemzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville overføre arealet til inderzone i 1969, såfremt kommunalbestyrelsen ønsker det.
- Areal 13: Arealet har afvandingsret til hovedkloak, men dets anvendelse er ikke endeligt fastlagt. Enighed om inderzone.
- Areal 14: Københavns kommune har som ejer af den vestlige del af arealet pålagt denne deklARATION om, at det skal bevares som grønt område. Frederiksberg kommune har erhvervet den østlige del af arealet til kirkegård. Enighed om yderzone.

Glostrup kommune.

Ved en forhandling den 15. maj 1963 med repræsentanter for kommunalbestyrelsen opnåedes enighed om en indstilling for de af planen omfattede dele af kommunen. Forhandlingen var en fortsættelse af tidligere forhandlinger den 15. februar og 17. april 1963.

Areal 1 a: Arealet anvendes fortrinsvis til landbrug og gartneri. Enighed om mellemzone, med henblik på en udnyttelse, svarende til tæt, lav boligbebyggelse (en udnyttelsesgrad på gennemsnitlig 0,25). Der er endvidere enighed om, at bebyggelsen på matr. nr. 8 e Hvissinge by udformes i samarbejde med fredningsmyndighederne. Byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville overføre arealet til inderzone, når der foreligger en af boligministeriet godkendt plan for mellemzonearealet, og når arealet er gjort byggemodent eller sikret gjort byggemodent.

Areal 1 b: Arealet anvendes til landbrug. Enighed om yderzone. (Se endvidere bemærkningerne til areal 16 i Herstedernes kommune).

Areal 1 c: Arealet anvendes fortrinsvis til landbrug og gartneri. Enighed om yderzone, idet kommunalbestyrelsen har erklæret sig sindet at ville udarbejde en byplanvedtægt for arealet med henblik på bevarelse af status quo i området.

Areal 2: Arealet tænkes anvendt til industri. Kommunalbestyrelsen agter at lade udarbejde en samlet plan for udnyttelsen af areal 2 og areal 3, herunder en plan for hvorledes et samlet beplantningsbælte kan gennemføres langs Jyllingevej og Ringvej B 3 (langs Jyllingevej er der enighed om, at beplantningen skal gives karakter af skovplantning). Enighed om mellemzone. Byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville overføre arealet til inderzone, når der foreligger en af boligministeriet godkendt plan for arealet, og når arealet er gjort byggemodent eller sikret gjort byggemodent.

Areal 3: (100 m-bælter langs Ringvej B 3 og Jyllingevej). Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget under forudsætning af fredningsmyndighedernes godkendelse har erklæret sig sindet at vil-

le dispensere i overensstemmelse med den af boligministeriet godkendte plan for arealerne 2 og 3 (se ovenfor).

Areal 4: Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville dispensere til udstykning af den sydlige del af Brandsbjerggård og et tilstødende areal vest for Brandsbjerggård og nord for Ejby landsby i grunde på mindst 1000 m² og til bebyggelse af grundene (fortrinsvis med parcelhuse), når der foreligger en af boligministeriet godkendt plan, og når arealet er gjort byggemodent eller sikret gjort byggemodent.

Areal 5: Enighed om yderzone.

Herlev kommune.

Ved forhandlinger med repræsentanter for kommunalbestyrelsen er der opnået enighed om zonebetegnelsen for samtlige arealer i kommunen.

Areal 1: Påtænkt anvendt til såvel offentlige formål som åben og tæt, lav boligbebyggelse. Enighed om inderzone.

Areal 2: Påtænkt anvendt til såvel offentlige formål som blandet boligbebyggelse. Enighed om mellemlzone.

Areal 3: Enighed om mellemlzone.

Areal 4: Kommunalbestyrelsen overvejer at anvende arealet til mindre virksomheder og lav, åben bebyggelse. Langs Skinderskovvej ligger i dag en del bebyggelse (bl.a. areal 16 i byudviklingsplanen af 18. december 1951 samt en større virksomhed). Ved bykernen ligger et areal, udlagt til sommerhusbebyggelse, som dog endnu ikke er bebygget (areal 14 i byudviklingsplanen af 18. december 1951). Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget vil være sindet at meddele dispensation til de af kommunalbestyrelsen påtænkte anvendelser, når områdets planlægning, herunder amtets vejplanlægning, er afsluttet.

- Areal 5: Påtænkt anvendt til lav, åben boligbebyggelse. Dele af arealet er optaget på fredningsplanen eller omfattet af stiforslaget af 13. november 1940. Enighed om mellemzone.
- Areal 6: Påtænkt anvendt til lav, åben boligbebyggelse. Dele af arealet er optaget på fredningsplanen eller omfattet af stiforslaget af 13. november 1940. Enighed om mellemzone.
- Areal 7: Dele af arealet er enten fredet, optaget på fredningsplanen eller omfattet af stiforslaget af 13. november 1940. Størstedelen af arealet anvendes til landbrug. Enighed om yderzone.
- Areal 8: En lille del af arealet ved bykernen er tilladt anvendt til villa-bebyggelse; andre dele af arealet er tilladt anvendt til kolonihaver. Enighed om mellemzone.
- Areal 9: På arealet findes en del mindre ejendomme af landbrugsmæssig karakter. I arealets østlige ende ligger en del af det til sommerhusbebyggelse udlagte areal 15 i byudviklingsplanen af 18. december 1951. Enighed om yderzone.
- Areal 10: Arealet anvendes til landbrug. Enighed om yderzone.
- Areal 11a: Arealet omfattes ikke af den nuværende dispositionsplan. På den østlige halvdel af arealet drives landbrug, mens resten af arealet anvendes til kolonihaver. Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville dispensere til parcelhusbebyggelse, når området er planlagt og gjort byggeomdømt, idet dog et grønt bælte på ikke under 50 m friholdes for bebyggelse. Dette bælte skal sammen med et tilsvarende yderzonebælte i Ballerup kommune (dele af arealerne 12 b og 13 c) forbinde Sømosen med den grønne kile i de to kommuner. Herlev kommunalbestyrelse har i skrivelse af 24. januar 1964 nærmere omtalt dette grønne bælte. Det er kommunalbestyrelsens opfattelse af et parkbælte til forbindelse mellem så store og værdifulde friarealer som Sømosen og de nord for Klausdalsbrovej liggende arealer i Ballerup-Måløv og Herlev kommuner, bør gives en større bredde end de nu foreslåede 100 m. Endvidere finder man, at placeringen af et sådant parkbælte må ske

under hensyntagen bl.a. til de terrænmæssige forhold. Kommunalbestyrelsen har derfor henstillet til byudviklingsudvalget at foranledige, at boligministeriets kommitterede sammen med kommunalbestyrelserne i Ballerup-Måløv og Herlev kommuner udarbejder en fælles plan for det nævnte parkbælte og de til det stødende arealer i de to kommuner. I givet fald er Herlev kommunalbestyrelsen villig til i overensstemmelse med en sådan plan at afgive indtil 100 m til parkbæltet. Byudviklingsudvalget har anmodet den kommitterede om at tage spørgsmålet op til drøftelse i forbindelse med den videre byplanlægning i området.

Areal 11 b: Enighed om mellemzone.

Areal 12: Anvendes til kolonihaver. Enighed om yderzone.

Herstedernes kommune.

Ved forhandlinger den 21. februar og 9. april 1963 med repræsentanter for sognerådet opnåedes der enighed om zonebetegnelsen for samtlige arealer i kommunen.

Areal 1: Planlagt anvendt til boligbebyggelse. Enighed om inderzone.

Areal 2: I dag hovedsagelig psykopatanstalt. Ophører den nuværende anvendelse, påtænkes arealet anvendt til boligbebyggelse. Enighed om inderzone.

Areal 3: Planlagt anvendt til erhverv. Enighed om inderzone.

Areal 4: Planlagt anvendt til såvel tæt som åben, lav boligbebyggelse. Enighed om inderzone.

Areal 5: Planlagt anvendt til etagebyggeri. Enighed om mellemzone.

Areal 6: Planlagt anvendt til industri. Enighed om mellemzone.

Areal 7: Planlagt anvendt til såvel etagebebyggelse som tæt, lav boligbebyggelse. Enighed om mellemzone.

- Areal 8: Planlagt anvendt til såvel etagebyggeri som tæt og åben, lav boligbebyggelse. Enighed om mellemzone.
- Areal 9: Arealet tænkes anvendt til haver som supplement til etageboligerne på areal 7. Enighed om mellemzone.
- Areal 10: Planlagt anvendt til industri. Enighed om inderzone.
- Areal 11: Planlagt anvendt til parkbælte med enkelte, åbne institutioner (stadion o. 1.). Enighed om mellemzone.
- Areal 12: Planlagt anvendt hovedsagelig til tæt, lav boligbebyggelse. Enighed om mellemzone.
- Areal 13: Planlagt anvendt til lav, åben boligbebyggelse. Enighed om mellemzone. Langs Gl. Landevejs sydside - bortset fra strækningen over for statsradiofoniens ejendom - friholdes en 50 m bræmme for bebyggelse. Arealet søges beplantet med skov. Der er endvidere enighed om, at i det omfang det offentlige ved erhvervelse eller ved byplan sikrer arealerne nord for Gl. Landevej mod bebyggelse, kan den grønne bræmme langs vejens sydside bortfalde. Arealerne vest for areal 13 og nord for Herstedvester landsby agtes udlagt som kirkegård og park.
- Areal 14: Planlagt anvendt til industri; arealet syd for Herstedøster dog til offentlige formål. Enighed om inderzone.
- Areal 15: Planlagt anvendt til industri. Enighed om inderzone.
- Areal 16: Arealerne 14 og 15 er fastlagt under hensyn til, at der foreligger tilsagn fra ejeren af arealerne om afgivelse af i alt 100 tdr. land til skovplantning. Tilsagnet omfatter areal 16 samt tilgrænsende arealer, beliggende i Glostrup kommune (areal 1 b samt dele af arealerne 1 c og 4). Enighed om yderzone.

Hvidovre kommune.

Ved forhandlinger med repræsentanter for kommunen opnåedes enighed om zonebetegnelsen for samtlige arealer i kommunen.

Areal 1: (Rebæks eng). Arealet, der er fredet, tilhører Hvidovre kommune. Enighed om inderzone,

Areal 2: Arealet, som tilhører Hvidovre kommune og er identisk med areal 2 i byudviklingsplanen af 18. december 1951, er delvis fredet. Den resterende del af arealet tænkes anvendt til et endnu ikke fastlagt offentligt formål. Enighed om inderzone.

Høje-Tåstrup kommune.

Ved forhandling den 7. februar 1963 med repræsentanter for kommunalbestyrelsen opnåedes der enighed om zonebetegnelsen for alle de arealer, der henhører under det københavnske byudviklingsområde.

Areal 1: Planlagt anvendt til stadion og parcelhuse. Enighed om inderzone.

Areal 2: Efter kommunalbestyrelsens foreløbige dispositionsplan påtænkt anvendt til parcelhuse. Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget vil være sindet at dispensere til en bymæssig anvendelse af de arealer, som ligger nord for en eventuel forlængelse af motorvejen, syd om Tåstrup by.

Areal 3: Enighed om inderzone.

Areal 4: Planlagt anvendt til industri. Enighed om inderzone.

Areal 5: Tænkes for den nordlige halvdels vedkommende anvendt til etagebyggeri og for restens vedkommende til rækkehuse. Enighed om inderzone.

Areal 6: Tænkes anvendt til etagebyggeri og industri. Den nordlige del af arealet ligger inden for 100 m-bæltet fra landevej og bebyggelse kræver således fredningsmyndighedernes godkendelse. Enighed om inderzone.

Areal 7: Den fremtidige anvendelse er ikke fastlagt. Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville dispensere til en bymæssig anvendelse af de arealer, der ligger syd for en eventuel motorvej, nord om Tåstrup stationsby, når der foreligger en af boligministeriet godkendt plan for bebyggelsen, og arealet er gjort byggemodent eller sikret gjort byggemodent.

Areal 8: Den fremtidige anvendelse er ikke endeligt fastlagt, men området vil komme til at rumme bolig- og erhvervsbyggeri og arealer til andre formål, herunder 1. etapeplanens storcenter. Enighed om mellemzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville overføre arealet til inderzone eller dispensere til bebyggelse, når planerne for arealet er udarbejdet og godkendt af boligministeriet, og arealet er gjort byggemodent eller sikret gjort byggemodent.

Areal 9: Arealet skal sammen med de vestlige dele af areal 8 samt dele af kommunens arealer i Roskilde-egnens byudviklings område anvendes til opførelse af en stationsbydel (jfr. 1. etapeplanen). Da arealet imidlertid skal afvandes til eksisterende rensningsanlæg nord for Hedehusene, forudsætter dets anvendelse til bebyggelse, at de af byplannævnets plan omfattede arealer i Roskilde-egnen får status som byarealer. Enighed om mellemzone.

Areal 10: Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet at ville dispensere til udstykning og bebyggelse, når nordgrænsen (motorvejen) for arealet er fastlagt og der foreligger en af boligministeriet godkendt plan og arealet er gjort byggemodent eller sikret gjort byggemodent.

Areal 11: Der findes nogen randbebyggelse langs Roskildevvej, men arealet omfattes ikke af den nuværende dispositionsplan. Arealerne umiddelbart øst for kommunegrænsen i Herstedernes kommune er dels fredede, dels foreslået udlagt til skov. Enighed om yderzone (se nedenfor).

Areal 12: Enighed om yderzone (se nedenfor).

Areal 13: Enighed om yderzone. Yderzonearealerne 11, 12 og 13 er fastlagt under hensyn til de nu foreliggende motorvejsprojekter.

Ledøje-Smørum kommune.

Ved forhandlinger den 11. marts og 21. juni 1963 med repræsentanter for sognerådet opnåedes der enighed om zonebetegnelsen for hele kommunen.

Areal 1: Påtænkt anvendt til åben og lav boligbebyggelse. Enighed om mellemzone, idet byudviklingsudvalget har erklæret sig sindet efter sognerådets anmodning at ville overføre arealet til inderzone, når der foreligger en af boligministeriet godkendt plan og arealet er gjort byggemodent eller sikret gjort byggemodent. Ved byplannævnets skrivelse af 20. juli 1965 er arealet udvidet, se bilag III. Bilag V er rettet overensstemmende hermed.

Areal 2: (resten af kommunen). Enighed om yderzone, idet byudviklingsudvalget, ud over den givne tilladelse til udstykning og bebyggelse af Stangkærgård, har erklæret sig sindet at ville dispensere til udstykning og bebyggelse i landsbyerne for de i landsbyerne og deres opland bosiddende eller beskæftigede. Byudviklingsudvalget forudsætter, at afgrænsningen af landsbyområderne senere fastsættes ved forhandling.

Rødovre kommune.

Ved forhandling med repræsentanter for kommunalbestyrelsen er der opnået enighed om zonebetegnelsen for samtlige arealer i kommunen, der ikke allerede er inderzone.

Areal 1: Forsvarsministeriet beholder den syd for Jyllingevej liggende del af vestenceinten, medens Rødovre kommune overtager den nord for Jyllingevej liggende del af vestenceinten, der sammen med de tilgrænsende arealer mod vest indtil motorringvejen agtes anvendt til parkformål. Enighed om inderzone.

Areal 2: Arealet er udstykket i mindre parceller, der for størstedelen anvendes til gartneri. Arealet agtes anvendt til ungdoms- og fritidsformål. Enighed om yderzone.

Areal 3: På arealet drives gartnerivirksomhed. Enighed om yderzone.

Areal 4: (areal 8 a i byudviklingsplanen af 18. december 1951). Arealet anvendes hovedsagelig til permanente kolonihaver, tilhørende kolonihaveforbundet for Danmark. Enighed om yderzone.

Sengeløse kommune.

Ved en forhandling den 6. marts 1963 med repræsentanter for sognerådet blev der opnået enighed om at inddrage hele kommunen under yderzone. Byudviklingsudvalget har dog erklæret sig sindet at ville dispensere til udstykning og bebyggelse i landsbyerne til opfyldelse af den stedlige befolknings boligbehov og lokale erhvervsformål.

Vallensbæk kommune.

Ved forhandling med repræsentanter for sognerådet er der opnået enighed om zonebetegnelsen for de dele af kommunen, der er omfattet af nærværende plan (arealerne nord for den projekterede vestmotorvejs nordlige gren).

Areal 1: Arealet er planlagt anvendt til industri og værksteder. Enighed om inderzone.

Areal 2: Den sydlige del af arealet er planlagt anvendt til åben og lav boligbebyggelse, medens den nordlige del af arealet er planlagt anvendt til offentlige formål. Enighed om inderzone.

Areal 3: Arealet agtes friholdt for bebyggelse. Enighed om yderzone.

AFSKRIFT

BYPLANNÆVNET
Hovedstadsafdelingen
Stormgade 2, K.

Den 20. juli 1965
J. nr. H 139

Til

byudviklingsudvalget for Københavnsegnen.

Efter forelæggelse for folketingets udvalg vedrørende byudviklingsplaner godkender byplannævnet herved det af byudviklingsudvalget vedtagne forslag til partiel byudviklingsplan nr. 6 for Københavnsegnens byudviklingsområde, omfattende Ballerup-Måløv, Herlev, Herstederne, Hvidovre, Ledøje-Smørum, Rødovre og Sengeløse kommuner samt dele af Brøndbyernes, Glostrup, Høje-Tåstrup og Vallensbæk kommuner.

Forslaget godkendes med følgende ændringer.

For så vidt angår den på vedlagte kortbilag i 1:10.000 viste del af det som areal 2 betegnede yderzoneområde mellem Tvillinggårdene og Smørumnedre i Ledøje-Smørum kommune har nævnet besluttet at imødekomme Ledøje-Smørum sogneråds ønske om henførelse af arealet til mellemzone.

Byplannævnet har ved sin beslutning lagt vægt på det af sognerådet i skrivelsen af 8. oktober 1964 fremførte om behovet for udlæg af yderligere arealer til bymæssig bebyggelse og om nødvendigheden af en planlægning i god tid af området i takt med udviklingen i de tilstødende områder. Nævnet har endvidere ved beslutningen om arealets placering i mellemzone lagt vægt på, at sognerådet er indforstået med, at der først kan forventes overførsel til inderzone af arealet, efterhånden som dette er sikret ved byplanvedtægter og er sikret gjort byggemodent.

Det er i øvrigt en forudsætning for byplannævnets beslutning, at overførsel til inderzone først kan tillades af byudviklingsudvalget, når der foreligger en godkendt byplan for arealet i overensstemmelse med en samlet plan for dette og det tilgrænsende mellemzoneareal i Ballerup-Måløv kommune.

Endvidere har nævnet efter henstilling fra folketingets udvalg vedrørende byudviklingsplaner vedtaget, at det som areal 21 betegnede yderzoneareal i Ballerup-Måløv kommune henføres til mellemzone.

Det er som ved det ovennævnte areal i Ledøje-Smørum kommune et vilkår herfor, at overførsel til inderzone først vil kunne tillades af byudviklingsudvalget, når der foreligger en godkendt byplan for arealet i overensstemmelse med en samlet plan for dette og de tilgrænsende mellemzonearealer i kommunen.

Endelig har nævnet vedtaget at anmode byudviklingsudvalget om senest 5 år efter planens godkendelse over for nævnet at afgive en redegørelse for planens rummelighed i henseende til den forventede befolknings- og erhvervsudvikling og mulighederne for at imødekomme behovet for arealer til denne udvikling inden for det storkøbenhavnske område, og at byudviklingsplanen ændres i overensstemmelse hermed.

For så vidt angår sidstnævnte punkt henviser man imidlertid til boligministeriets skrivelse af 14. juni 1965 til samtlige byudviklingsudvalg vedrørende afgivelse af en redegørelse til boligministeriet i henhold til § 5, stk. 2 i byreguleringsloven, således som denne er ændret ved lov nr. 230 af 11. juni 1965.

Man anmoder byudviklingsudvalget om at foretage det videre fornødne med hensyn til en angivelse af ændringen af planen i overensstemmelse med ovenstående forinden den offentlige bekendtgørelse og tinglysning, jfr. byreguleringslovens § 4, stk. 1 og 3.

P. F. V.

Vagn Rud Nielsen
formandens stedfortræder

Byudviklingsudvalgets sammensætning fra 1. november 1964.

I oktober 1964 nedsatte boligministeren for perioden fra 1. november 1964 til 31. juli 1969 et nyt byudviklingsudvalg for Københavns-egnen. Udvalget havde følgende sammensætning og opdeltes i følgende underudvalg den 24. november 1964, jfr. illustration 16.

Formand: departementschef Erik Dreyer.

Underudvalget for nord-egnen omfattende følgende kommuner: Birkerød, Blovstrød, Gentofte, Gladsaxe, Hørsholm, Karlebo, Lillerød, Lyngby-Tårnbæk, Lyngge-Uggeløse og Søllerød.

Medlemmer: amtsrådsmedlem Hans Andersen, Frederiksborg amtsråd, sognerådsformand S. Christoffersen, Lyngge-Uggeløse, sognerådsformand H. C. Clausen, Lillerød, viceborgmester Marie Jensen, Søllerød, borgmester Svend Jørgensen, Hørsholm, stadsarkitekt E. Lunøe-Nielsen, Lyngby-Tårnbæk, viceborgmester P. Kell Nielsen, Birkerød, rådmand Helmer Nissen, Gentofte, sognerådsformand K. Howald Petersen, Blovstrød, sognerådsformand Victor Petersen, Karlebo.

Suppleanter: kommunalbestyrelsesmedlem Poul Christiansen, Birkerød, amtsrådsmedlem Morten Gad, Frederiksborg amtsråd, sognerådsmedlem Frits Hansen, Karlebo, sognerådsmedlem Kjeld Hansen, Lillerød, kommunalbestyrelsesmedlem Alf Lund, Søllerød, kommunalbestyrelsesmedlem Svend Lundquist, Gentofte, kommunalbestyrelsesmedlem Palle Palsby, Hørsholm, sognerådsmedlem Einer Petersen, Blovstrød, sognerådsmedlem Verner Kruse Rasmussen, Lyngge-Uggeløse, afdelingsarkitekt Bernt Winding, Lyngby-Tårnbæk.

Underudvalget for nordvest-egnen omfattende følgende kommuner:

Ballerup-Måløv, Farum, Gladsaxe, Herlev, Ledøje-Smørum, Slagslunde-Ganløse, Stenløse-Veksø og Værløse.

Medlemmer: amtsrådsmedlem Hans Andersen, Frederiksborg amtsråd, borgmester M. Bechgaard, Farum, kommunalbestyrelsesmedlem Willy Johansen, Værløse, sognerådsformand Hans Aage Jørgensen, Slagslunde-

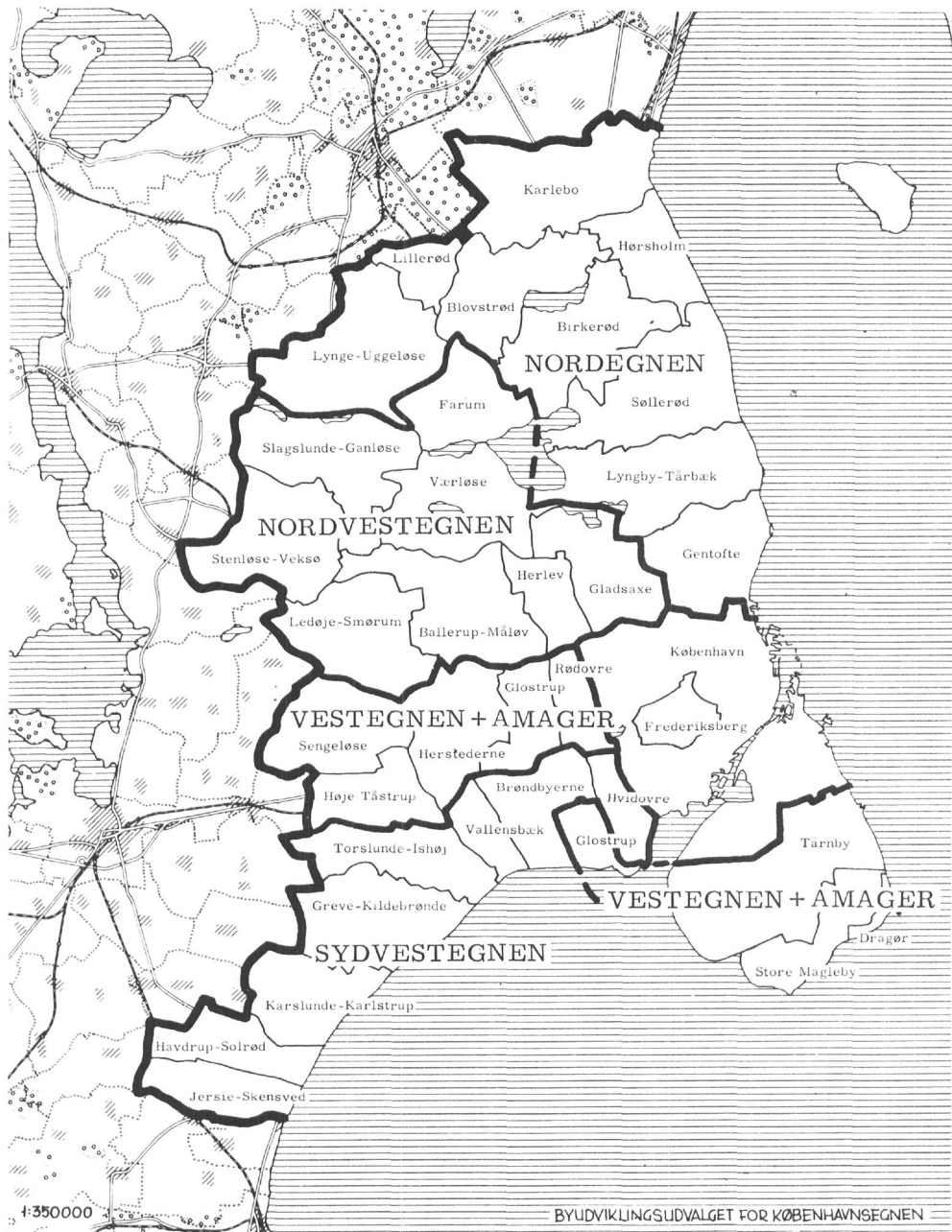

Illustration 16. KØBENHAVNSEGNENS BYUDVIKLINGSOMRÅDE. OPDELING I UNDERUDVALG FRA 24. NOVEMBER 1964.

— Grænse for byudviklingsområdet, — Grænse mellem de fire underudvalgs områder.

Ganløse, kommunalbestyrelsesmedlem G. Malling Kiær, Gladsaxe, viceborgmester Aage Nielsen, Ballerup-Måløv, sognerådsformand Vilhelm Nielsen, Ledøje-Smørum, borgmester V. Plantener, Herlev, sognerådsformand Ejner Thygesen, Stenløse-Veksø.

Suppleanter: kommunalbestyrelsesmedlem Tage Agdal, Farum, sognerådsmedlem Elis Grøndahl Christensen, Ledøje-Smørum, amtsrådsmedlem Morten Gad, Frederiksborg Amtsråd, viceborgmester Poul Hansen, Værløse, kommunalbestyrelsesmedlem Leif Jensen, Ballerup-Måløv, rådmann Aksel Lehmann, Herlev, sognerådsmedlem Fritze Nielsen, Stenløse-Veksø, kommunalbestyrelsesmedlem Vilh. Rasmussen, Gladsaxe, sognerådsmedlem Søren Terp, Slagslunde-Ganløse.

Underudvalget for vest-egnen og Amager omfattende følgende kommuner:

Dragør, Glostrup, Herstederne, Høje-Tåstrup, Rødovre, Sengeløse, Store-Magleby og Tårnby.

Medlemmer: rådmann Chr. Lauritz Jensen, Frederiksberg, borgmester Holger Jensen, Dragør, stadsingeniør Niels Fosdal, Rødovre, sognerådsformand Rudolf Larsen, Sengeløse, stadsingeniør Børge Nielsen, Tårnby, kommunalbestyrelsesmedlem Ernst Nielsen, Høje-Tåstrup, borgmester Hans Nielsen, Herstederne, stadsingeniør Helge Petersen, Glostrup, sognerådsmedlem A. J. Schmidt, Store-Magleby.

Suppleanter: sognerådsmedlem V. Riegels Andersen, Sengeløse, sognerådsmedlem Henning Bredegaard, Store-Magleby, kommunalbestyrelsesmedlem Børge Clausen, Herstederne, kommunalbestyrelsesmedlem F. A. Elmerkjær, Glostrup, borgmester Flemming Jensen, Høje-Tåstrup, civilingeniør Niels Koldborg Jepsen, Rødovre, afdelingsingeniør Olaf Kofod, Tårnby, kommunalbestyrelsesmedlem Aage Rousell, Frederiksberg, viceborgmester Sv. Stochholm, Dragør.

Underudvalget for sydvest-egnen bestående af følgende kommuner:

Brøndbyernes, Greve-Kildebrønne, Havdrup-Solrød, Hvidovre, Jersie-Skensved, Karlslunde-Karlstrup, Torslunde-Ishøj og Vallensbæk.

Medlemmer: sognerådsformand Peter Eriksen, Torslunde-Ishøj, amtsrådsmedlem P. Haarsted, Roskilde amtsråd, sognerådsformand Poul Hansen, Vallensbæk, sognerådsmedlem Svend Aage Haupt-Hansen, Jersie-Skensved,

borgmester Jens Chr. Jensen, Brøndbyerne, kommunalbestyrelsesmedlem Jens Kristensen, Hvidovre, sognerådsformand Ludvig Larsen, Havdrup-Solrød, sognerådsmedlem Kn. Lyhne Michaelsen, Greve-Kildebrønne, sognerådsmedlem Erling Nielsen, Karlslunde-Karlstrup.

Suppleanter: kommunalbestyrelsesmedlem Erik Davidsen, Hvidovre, sognerådsmedlem Adolf Hansen, Havdrup-Solrød, amtsrådsmedlem Frode Hansen, Roskilde amtsråd, sognerådsmedlem Ejvind Jensen, Greve-Kildebrønne, sognerådsmedlem Marius Jensen, Karlslunde-Karlstrup, sognerådsmedlem Kai Laursen, Torslunde-Ishøj, sognerådsmedlem Henning Pedersen, Jersie-Skensved, rådmænd Kjeld Rasmussen, Brøndbyerne, sognerådsmedlem Hans R. Sørensen, Vallensbæk.

Fælles medlemmer: boligministeriets kommitterede i byplansager, arkitekt m. a. a. Edmund Hansen, statens konsulent i naturfredningssager, civilingeniør C. Blixencrone-Møller, amtsrådsmedlem O. Godskesen, Københavns amtsråd.

(Suppleant: amtsrådsmedlem Hans Pedersen fra 19. januar 1965) kommunaldirektør Gregers Hansen, København (suppleant: kontorchef Poul Nygaard), landsretssagfører A. Karoli Hansen, repræsentant for grundejerinteresserne i byudviklingsområdet (suppleant: landsretssagfører Poul G. Nielsen).

Udvalgets sekretærer: fuldmægtig i boligministeriet J. E. Koefoed-Hansen og kontorchef i direktoratet for arbejdstilsynet A. Skeel. Leder af udvalgets tekniske sekretariat fra 1. januar 1965 er landinspektør Erik Munk.

BILAG V

TIL BETÆNKNING VEDR. PARTIEL BYUDVIKLINGSPLAN NR. 6
FOR KØBENHAVNS-EGNENS BYUDVIKLINGSOMRÅDE

ZONEPLAN

GODKENDT AF BYPLANNEVNET
DEN 20. JULI 1965

INDERZONEAREALER

MELLEMZONEAREALER

YDERZONEAREALER

GYLDIGHEDSPERIODE 10 ÅR

ØVRIGE DEL AF PLANEN: GYLDIGHEDSPERIODE 20 ÅR

DE ANFØRTE TAL REFERERER TIL DEN VED
KOMMUNEFORHANDLINGERNE FØRTE PROTOKOL

BYUDVIKLINGSUDVALGET FOR KØBENHAVNS-EGNEN

